

ହିନ୍ଦୁର
ଜୀବିତ

ବାଟ୍ୟା ପରର ଜୀବନ

ଉପକୂଳ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏମିତି କିଛି
ଗାଁ ଅଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଲୋକେ ବାରମ୍ବାର
ବନ୍ୟାବାତ୍ୟା ପରି ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟର ସମ୍ବୂଧ୍ୟାନ
ହୁଅଛି । ପୁଣି ଅଣ୍ଣା ଭିତ୍ତି ଛିତା
ହୁଅଛି । ତେବେ କେମିତିଆଏ ତାଙ୍କ
ବାଟ୍ୟା ପରର ଜୀବନ....

୮/୯

ସିନ୍ମେଗା

୧୩
ସହରଦୀ ଦୂର

ସୋଲୋ ଗ୍ରାଉଣ୍ଡିଂ ମାନେ ମନପସନ୍ଧର
ଛୁନକୁ ଏକା ଭ୍ରମଣ କରିବା । ତେବେ
ଏହି ସୋଲୋ ଗ୍ରାଉଣ୍ଡିଂ ସମୟରେ
କିମ୍ବା ବିଶେଷ ଦିଶ ପ୍ରତି ନିହାତି ଧ୍ୟାନ
ଦେବା ଦରକାର । ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା ସେ
ଅର୍ଥରେ

- * ଭ୍ରମଶରେ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଖାନ ଦିଶ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ।
 - * ଚାରେଳ ଏକେମିତି ସହଯୋଗରେ ସେଠାରେ ରହିବା, ଖାଇବା, ଦର୍ଶନୀୟ ଖାନା ବୁଲିମା ପାଇଁ ପ୍ରିକ୍ରିଙ୍ଗି କରି ନିଅନ୍ତୁ ।
 - * ଯେଉଁ ସମୟରେ ବୁଲିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ସେହି ସମୟରେ ସେଠାକାର ପାଣିପାଗ ଏବଂ ପରିବେଶ ସମ୍ପର୍କରେ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ ଯଦ୍ବାରା ଆପଣ ପାଣିପାଗ ମୁତାବକ ପୋଷାକ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇପାରିବେ ।
 - * ସବୁବେଳେ ଅଧ୍ୟ ସିଜନରେ ଭ୍ରମଶ କରିବା ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ, ଯଦ୍ବାରା ହୋଟେଲ ଏବଂ ଟିକେଟ ଖର୍ଚ୍ଚ କିଛି ମାତ୍ରାରେ କମ୍ କରାଯାଇପାରିବ ।
 - * ଦରକାରୀ ଜିନିଷପତ୍ର ସହ ଫାନ୍ଦୁ ଏତ୍ ବକ୍ଷ ନେବାକୁ ଯେପରି ନ ଭୁଲାନ୍ତି ।
 - * ସେଠାରେ ବହୁ ମୂଲ୍ୟ ହୋଟେଲରେ ରହିବା ଅପେକ୍ଷା ଖାନୀୟ କୌଣସି ସଫାସୁତ୍ତରା ଗେଷ୍ଟ ହାଉସ୍ ବା ଲୋକାଳ ମାର୍କେଟରେ ଥିବା କୌଣସି ବେଶ୍ୱାଳାନ ମନ୍ଦ ବନ୍ଦ ।

ପେଟ୍ କିଏଟିଆୟ ଗୁଡ଼ିଙ୍କ୍

ପିରେ ଯଦି କୌଣସି ପୋକୀ କୁକୁର ବା ଦିବାତି ରଖିଛନ୍ତି ତେବେ ସେବାମଙ୍ଗୁ ଆପଣ ବାଘ, ଘୁଷୁରି ଏପରି କି ମିକିମାଉସ୍ ଏବଂ ଡୋନାଲ୍ଟ ଡକରେ ମଧ୍ୟ ପରିଣତ କରିପାରିବେ । ଶୁଣିଲେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଥିବ ନିଶ୍ଚୟ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୋଇପାରୁଛି ଚାଇନାରେ ଥିବା ପେଟ ଗୁମିଙ୍ଗ ଏବଂ ଡିଜାଇନିଙ୍ଗ ସେଷ୍ଟର ହାରା । ଏହି ସେଷ୍ଟର ଗୁଡ଼ିକରେ ଲୋମମୁକ୍ତ ଗୃହପାଳିତ କୁକୁର ବା ବିଲେଇଙ୍କ ଲୋମକୁ କାଟି ତାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଶୋପ ଦେବା ପାରେ ତାକୁ

କାର୍ଯ୍ୟରତ ଅଭିଜ୍ଞ କ୍ରୀଏଟିଭ ଗ୍ରୁମରମାନେ ପୋଷା ଜୀବକୁ ବିଭିନ୍ନ କ୍ରୀଏଟିଭ ଲୁକ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଜେବା, ଜିରାପ, ବିଭିନ୍ନ କାର୍ତ୍ତ୍ତମା ଚରିତ୍ରର ରୂପ ଦେଖାନ୍ତି । କୁଣ୍ଡର ବା ବିଲେଇଙ୍ ଏପରି ପରିବର୍ତ୍ତତ ରୂପକୁ ଦେଖିବା ଯେତିକି

ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ

Printed and published by Sri Tathagata Satpathy on behalf of
Navajat Printers & Media Pvt. Ltd. and printed at Navajat Printers, B-15,
Rasulgarh Industrial Estate, Bhubaneswar-10, Ph.:2549302, Fax : 2549795

ସମ୍ବାଦକ: ତଥାଗତ ସତପଥୀ

ପାଠକୀୟ

❖ ଦିନ ଥୁଲା ସକାଳ ହେଉ କି ସମ୍ପାଦିତ ଗାଁରେ ଯାହା ଘରେ
ରେତିଓଟିଏ ଥୁଲା ତାଙ୍କ ଦୁଆରେ ସାହିଲୋକଙ୍କ ଭିଡ଼ ଜୟଥୁଲା ।
ହେଲେ ଚରି ଓ ସୋଇଥାଳ ମିଡ଼ିଆର ବ୍ୟବହାର ପରେ
ରେତିଓର ଚାହିଦା ଆଗ ଭଳି ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ବେତାର
କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତାର ପ୍ରସାର ହେଉଥିବା ଜନସାହାରାଧିର୍ମା
କାର୍ଯ୍ୟବ୍ରାତାରୁତିକ ବେଶ ଲୋକପ୍ରିୟ ହୋଇପାରୁଛି । ତେଣୁ
ଏତମିଏକ ସମୟୋପସୋଗ ବିଷୟବସ୍ତୁରୁ ନେଇ ଉପସ୍ଥିତିନା
କରାଯାଇଥିବା ଏଥରର ପ୍ରତ୍ଯନ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ କଞ୍ଚାମର୍ଦ୍ଦି ରେତିଓଟି
ବେଶ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗୁଥିଲା । ‘ଖାରାଦିନେ ଘର ରହିବ କୁଳୁ
କି’ ମାତ୍ରିକ ଅନେକ କିମ୍ବା ଶିଖାର ମିଳିବା ।

-ପ୍ରଦାନ କରିଛି ମହାରାଜା

❖ ଭକ୍ତ ସଂଖ୍ୟାର ପ୍ରଳୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ କମ୍ପ୍ୟୁନିଟି ରେଡ଼ିଓ' ଏକ ବେଶ ଉପାଦେୟ ଆଲୋଶ୍ୟ ଥିଲା । ଏଥରୁ କମ୍ପ୍ୟୁନିଟି ରେଡ଼ିଓ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସମ୍ପର୍କରେ ଅନେକ କହି ଅଳକା ଡିଥ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଲା । ବ୍ୟକ୍ତିର ପୃଷ୍ଠାରୁ ଭାରତୀୟ ମହିଳା ପଣ୍ଡର ଲଳିତା ଲାକ୍ଷମିଙ୍କ ଜୀବନୀ ସମ୍ପର୍କରେ ବୁଝୁ କଥା ଜାଣିଲେଲା । ସେହିପରି ସୁଜନ ପୃଷ୍ଠାରେ ଲୁନିତ 'ଖରାର ଛାଟି ସେବ' ବାପର ବନ୍ଦିଲି ମୋ ମରଇ ରେଶ ରୁହାଣିଥାରା ।

-ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ

❖ ଏଥରର ସିମେମା ପୁଷ୍ଟାଟି ବେଶ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗୁଇଲୁ ।
 ଖାସକରି ଏଥରେ ପ୍ଲାନିଟ ଅନନ୍ୟାଙ୍କ ପଟେଟି ଖୁବ ସୁନ୍ଦର
 ହୋଇଥିଲା । ଗାତ୍ରିକାର, ପୁଷ୍ଟିକାର, କବି ତଥା ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା,
 ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତ ବିଭାଗର ରାଜ୍ୟ ସଂସାଧନ ସଦସ୍ୟ ଅବନୀ
 କୁମାର ମିଶ୍ରଙ୍କ ରୋଜଗାର ସାମର୍କିତ ଲେଖଣି ବି ହୃଦୟର୍ମର୍ମଶା
 ଥିଲା । ସେହିପରି 'ରଙ୍ଗିନ ଉଭାବନ' ପାଠି ବି ସତରେ ଏକ
 ଆଶ୍ରମ୍ୟକୁ ରିକ୍ଷମ ଥିଲା ।

-ଅକ୍ଷିମର ପଦାକ୍ଷି ଉତ୍ତାନୀପାଣୀ

❖ ସହର ପୁଷ୍ଟାରୁ ‘ମହଲ ଓ ବିଚାର ସହର କପୁରାତାଳା’ ଏଥରର ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଙ୍ଗଣା କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଲା । ଏଥରର ହାଠ ହାଠ ଏତେ ମଜାଦାର ଥିଲା ଯେ, ହସ ରୋକିଛେଲାନି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ବ୍ୟାକପେକ୍ଷରେ ଖୁବି କାହିଁବୋର୍ତ୍ତ ଯୁଦ୍ଧଚ୍ୟାଙ୍କୁ ଏବଂ ‘ମା’ ପୁଅ ମ୍ୟାଟିଂ ମ୍ୟାଟିଂ ଆଦି ପାଠ ବି ଦେଶ ଆଣିପ୍ରକଳନ ଥିଲା ।

-ପିପଳ୍ଲା ପାଦ କହନ୍ତି ଖୋରଁ

❖ ଯାତ୍ରା ପୃଷ୍ଠାରୁ ସତ୍ୟବ୍ରତ ପଣ୍ଡା ଏବଂ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଯାତ୍ରା ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ସର୍ପକରେ ଅନେକ ଅଳଶା କଥା ଜାଣିଛୋଲା । ସେହିପରି ବିଦ୍ୟା ପୃଷ୍ଠାରେ ଛାନ୍ତି କିଲେଇ ପାଇଁ ଘରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲା ଯେହାପିକି ଏକ ବିଶ୍ୱାସ କିମ୍ବା ଧୀରିତିରେ ବିଶ୍ୱାସ ଥାଏ ।

କେତୋଟିବ୍ୟାଙ୍କ ନୟାଗୀ ବସନ୍ତ ଦୂରୀ ।
କାହାରେ ଅଣିଯା ଲୋଭ କାହେଣି

ମେଲା

ହେ ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ
ତୁମ ଆଗମନେ
ମୋର ଅନେକ ପ୍ରୀତି ଅଭିନନ୍ଦନ
ବାଥୀ ପୃଷ୍ଠା ସହ ପ୍ରକୁଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ
ତା'ସହ ମୁଜନ, ବ୍ୟାକପେକ୍ଷ ଖବର
ସତେ କମିଆ କରୁଛି ତନୁମନ
ସପ୍ରାବକୁ ଥରେ ଆପେ ଛୁଟିଦିନ
ତାକୁ ପାଇବାକୁ ବ୍ୟାକୁଳ ହୁଏ ମନ ।

- ବନୋଦ ବହାରୀ ବେହେରା,
ନୂଆସାହି, ରାୟସାର ଲେନ,
ନୂଆବଜାର, କଟକ

ଜାତ୍ୟା ପରର ଜୀବନ

ତପକୁଳ ଓଡ଼ିଶାରେ ବାରମ୍ବାର ଘରୁଛି ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ। କେବଳ ମଣିଷ ମୁହଁଁ ଜୀବଜ୍ଞ ଭୋଗୁଛନ୍ତି ନାହିଁ ନ ଥିବା ଅନୁରୋଧୀ। କେହିଭାବି ନ ଥିଲେ ଫନ୍ଦା ଏମିତି ଓଡ଼ିଶାର କିଛି ଅଞ୍ଚଳକୁ ବିବର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବ। ଏତିଏମ, ମୋବାଇଲ, ପେଟ୍ରୋଲିପଥ ସର୍ବକିଛି ଅଚଳ ହୋଇଗଲା। ସଞ୍ଚ ନିର୍ଜଳେ ଗାଁରୁ ସହର ଚରିଆଡ଼ କେବଳ ଘନଅନ୍ଧାର। ବାସହରାଙ୍କ କୁନ୍ଦନ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଦେଉଥିଲା ଫନ୍ଦାର ଉଯକର ପ୍ରକୋପକୁ। କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଶାର ଉପକୁଳରେ ଏମିତି କିଛି ଅଞ୍ଚଳ ଅଛି, ଯେଉଁଠି ଲୋକମାନେ ବାରମ୍ବାର ଝଡ଼ିବର୍ଷାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ହୋଇ ଛୁଟିଥାନ୍ତି ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସହ।....

ପ୍ରଳୟଙ୍କରୀ ବାତ୍ୟାର ଗୁଡ଼ିନ ପରେ ଆମେ ପହଞ୍ଚିଥିଲୁ ବାତ୍ୟା ପ୍ରପାତିତ ଏକ ଅଞ୍ଚଳରେ। ମେ ମାସର ବ୍ରିତୀୟ ଶନିବାର, ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଆକାଶ ଥିଲା ସଫା, ଗଣଶରାର ତାତି ଚାଲିଗଲା ରୁଥିଲା। ଯୋରଣ ଚିଲିକାକୁଳରୁ ପ୍ରାୟ ୩୦କିମି ଦୂର ଉପକୁଳର୍ଭା ତାପି, ବରଢ଼ି, ବାଲିଆ, ବଉଳାବନ୍ଧ, ନଇରୀ, ଗଜାଧରପୁର, କୁମାଣ୍ଡଳ, ପାଞ୍ଚପଲୀ, ସିଙ୍ଗେଶ୍ଵର ଗାଁଦେଇ ଯାଉଥିବାବେଳେ ଚିଲିକାକୁଳ ଥିଲା ଶୁନଶାନ୍ତି ବାଜାରାଠାରୁ ନଂ. ୧୭ ଜାତୀୟ ରାଜପଥରେ ରମ୍ଭ ଅଭିମୁଖେ ଯିବାବେଳେ ରାସ୍ତାକଡ଼ରେ ଠାଏ ଠାଏ ଡାଳପତ୍ର

**ଉପକୁଳ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏମିତି କିଛି
ଗାଁ ଅଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଲୋକେ ବାରମ୍ବାର
ବନ୍ୟାବାତ୍ୟା ପରି ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟର
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ହୁଅନ୍ତି। ପୁଣି ଅଣ୍ଟା ଭିତ୍ତି ଛିତା
ହୁଅନ୍ତି। ତେବେ କେମିତିଆଏ ତାଙ୍କ ବାତ୍ୟା
ପରର ଜୀବନ....**

ଗଦାହୋଇଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିଲା। ପାଲୁର ଜଙ୍ଗସନତାରୁ ଦିନଭାଙ୍ଗି ନନ୍ଦଳା, ପାଇକେରାପୁର, ରାମଲେଙ୍କା, ମାଲୁଦ ଦେଇ ପ୍ରାୟ ୪୦କିମିଦୂର ଯିବାପରେ ପଡ଼ିଲା କୁଷପ୍ରସାଦଗଡ଼। ଏମିତିରେ ବାରିହୋଇ ପଡ଼ୁଥିଲା ଫନ୍ଦାରେ ପାହିତ ଗାଁରୁଡ଼ିକର ଦୁର୍ଦଶା। ଚିଲିକା ଚାଲିକରୁ ଯିପିଆ—

ବଡ଼ଖାଡ଼ଗାଁର
ଚିଲିକା ଘେରିବନ୍ତ
ବାତରେ ପ୍ରାୟ ୧୯କିମିଦୂର
ଖୀରିବାହିରେ ପହଞ୍ଚିଲାବେଳକୁ
ଅପରାହ୍ନ ମାଟା ହୋଇଥାରିଥିଲା ।

**ଚିଲିକା ଘେରିଛି ସମୁଦ୍ର ଚାହିଁଛି—
ଖୀରିବାହିକୁ: ଏଠାର ପରିଷ୍ଠିତି ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିବା ପାଇଁ ସାହିତ୍ୟରକୁ ପ୍ରବେଶମାତ୍ରେ ନଜର ପଡ଼ିଥିଲା ବାତ୍ୟାରେ ଭଜିଯାଇଥିବା ଏକ କୁଣ୍ଡାଳାଗର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣେ ବୃକ୍ଷ ଚିତ୍ରକୁଳାରେ ରୋଷେଇ କରୁଥିବା ବେଳେ ତାକୁ ଘେରି ରହିଥିଲେ କେତେଜଣା କୁନ୍ଦିକୁନି ପିଲା । ସେମାନେ ଶାତରେ ତେବେ ଥାକୁ ଆମିତି କରିଥିଲେ ପ୍ରାୟ ୩୦ ଭାବରେ ପାଇଁ । ଏମିତି ବାତ୍ୟାପାହିତ ଭୋକିଲା ମଣିଷଙ୍କ କରୁଣ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଏହି ଗାଁରେ । କାଲିଆମା କୁନ୍ଦିତି, ବାତ୍ୟାର ଗୋଟିଏ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ମୋ ସ୍ବାମୀ କୁରୁମାୟାଙ୍କ ଦେହ ଅସ୍ପୁ ଥିଲେ ବି ବହୁକଷ୍ଟରେ ତାକୁନେଇ ନିକଟସ୍ଥ ବାତ୍ୟା ଆଶ୍ରୟମଳକୁ ପଲାଇଥିଲା । ତା' ପରେ ରାତିରେ ଝଡ଼ିପବନ ହେଲା ପୁଣି ସକାଳେ ବଡ଼ବାତ୍ୟାରେ ଘର, ଗଛ ସବୁ ଭାଙ୍ଗିଥିଲା । ପାଖରେ ଥିବା ଝିଅ ଓ ତା'ର ଗୋଟିଏ ୪ବର୍ଷର ପୁଅ । ଘରେ ଖାଇବାକୁ କିଛିବ ନାହିଁ । କରମକୁ ଆଦରି ପଡ଼ିଛି । ପୋଡ଼ାମୁହଁ ଫନ୍ଦାମାତ୍ରରେ ବାଲିକୁଦାରେ ଠିଆହୋଇଥିବା ଝାନିମାଟିର କାହାଟି ଭୁଣ୍ଡିଯାଇ ମାଟିରେ ମିଶିଯାଇଛି । ଅଞ୍ଚଳ ବେହେରା କୁନ୍ଦିତି, ମୋ ଘରକୁ ଫନ୍ଦା ଭାଙ୍ଗିଦେଲା । ଆମେ ଗରିବଲୋକ ଆଜ୍ଞା, ସବୁବେଳେ ଏମିତି ବନ୍ୟା ବାତ୍ୟା ଆମ ଉପରେ ଦାଉ ସାଧୁଛି । ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରଥମେ ଫନ୍ଦା ସମୁଦ୍ରକୁ ଓହ୍ଲେଇ ଆସି ବାରିଭାଙ୍ଗି ପଲାଇଛି । ତାର ପ୍ରଥମ ଗୋଟିଏ ଗରିଆଡ଼ ନାହିଁ ନ ଥିବା ଦୁର୍ଦଶା ଘାଗାଇଛି । ଗାଁର ଚାଲ, ଆଗବେଶ୍ଵର, ଛପର ଉଡ଼େଇ ଦେଇଛି, ଘରଭାଙ୍ଗି, ବଡ଼ବଡ଼ ନଢ଼ିଆ, ଖେରୀ, କାକୁ ପୋଲାଙ୍ଗ ଗଛ ମୋଡ଼ିମାଡ଼ି ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଛି ସେ ଯିବାପରେ ଏବେ ମାଟିତଳୁ ନିଜର ନିଖୋଜ ଜିନିଷପତ୍ରକୁ ଖୋଜୁଛି । ଯେଉଁ ଯ୍ବାନରେ ବିଶ୍ରାମ ନେଉଥିଲୁ ଏବେ ତାହା ସ୍ଵପ୍ନ ପାଇଁ ପାଲାଇଛି । କୁଷପ୍ରସାଦ କୁଳ ପ୍ରକ୍ଷମୁରା ଗ୍ରା.ପ.ର ଖୀରିବାହିର ଜଣେ ଗ୍ରାମବାସୀ କାଳୁଚରଣ ବେହେରା କୁନ୍ଦିତି, ଆମ ଗାଁର ଲୋକମାତ୍ରୀ ପ୍ରାୟ ୧୯ଶହ୍ର, ଘର ସଂଖ୍ୟା ୨୯ଶହ୍ର ୧୦ହେବ । ବାପ ଗୋଷିବାପ ଅମଳରୁ ଚିଲିକାରେ ରୋଜଗାର କରୁଛି । ଆମେ ତେଲୁଗୁ**

ନୋକିଆ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର।

ଗୋଟିଏ ଟିପାରେ ୧୭ରୁ

୧୪ଜଣ ସମ୍ପ୍ରଦ୍ୟ ଯାଇଥାଉ । ୨୦୧୩

ମାଲିନିରେ କ୍ଷତିଗ୍ରୁହ ହେଲୁ ପୁଣି ଫନୀ ଅଧିକ ଦୁଃଖବଜାଳ ଦେଇଛି । ଟିପା (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ରଖନାହିଁ ସବୁ ଭାଙ୍ଗିବୁଜି ଦେଇଛି । ବାଟ୍ୟା ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ପିଲାଙ୍କୁ କାନ୍ଧରେ ବସାଇ ଚିଲିକା ପାଣିରେ ପଶି ନିକଟପୁ ଗାଁକୁ ପାର ହେଉଥିଲାବେଳେ ଡଙ୍ଗା ବି ପଳଟିଯାଉଥିଲା । ପୁଣି ଗାଁ କୁ ଜଗିଥିବା ଏକ ବାଲିବନ୍ଦରେ ଘାର ହେବାରୁ ରାତି ଅଧରେ ଗାଁରେ ପାଣି ପରିଯିବାରୁ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ ପହଞ୍ଚି ଘାରରେ ବନ୍ଦ ବାନ୍ଧିଥିଲୁ । ରିଙ୍ଗବନ୍ଦ ପାଇଁ ପ୍ରଶାସନ ଓ ବିଧାୟକଙ୍କୁ ଜଣାଇ ନିରାଶ ବେହେରା କୁହାନ୍ତି, ଆମଗାଁ, ଚିଲିକା ଓ ସମ୍ପ୍ରଦ୍ୟ ପେଟରେ ରହିଛି । ସମ୍ପ୍ରଦ୍ୟ ପ୍ରାୟ ୧କିମି ଦୂର । ଚିଲିକା ଗାଁକୁ ଘେରି ରହିଛି । ଗାଁର ସଭାପତି ତାତ ବେହେରା କୁହାନ୍ତି, ବର୍ଷର ସବୁ ସମୟରେ ଆମେ ଝଡ଼ବନ୍ଦରେ ସମ୍ମାନ ହେଉଥିଲା । ଯେତେ ବିପଦ ଆସିଲେ ବି ଜୀବନମରଣ ସହ ସଂଗ୍ରାମକରି ରହିବାକୁ ପଡ଼େ । ଗାଁର ପୂର୍ବ ଓ ପର୍ମିମାପରେ ଲୁଣା ରିଙ୍ଗବନ୍ଦ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସମ୍ପ୍ରଦ୍ୟ ବାଟ୍ୟା ନିରୋଧୀ ଛାତିଗର ଦରକାର ପଡ଼ୁଛି । ଜୀବନ ବଞ୍ଚି ହେଲେ ସବୁବର୍ଷ ଘର ଭାଙ୍ଗି ପୁଣି ସଜଢ଼ା ଯାଇଛି ।

ତିନିପଟେଟିଲିକାଗୋଟେପଟେସମ୍ପ୍ରଦ୍ୟଘେରିଛିବ୍ରଙ୍ଗପୁରାକୁ-:
ଜହିନ୍ଦୁ ଓ ସାତପଡ଼ାରୁ ଜଳପଥରେ ପ୍ରାୟ ୧୯୩୩ ସମୟ ଲାଗେ ବ୍ରଙ୍ଗପୁରା । ତିନିପଟେଟିଲିକା ଜଳ ଓ ପୂର୍ବପରକୁ ରହିଛି ସମ୍ପ୍ରଦ୍ୟ । ଫନୀ ଭୂମିପାତର ପ୍ରଥମ ଫନୀ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ କେଇଥିଲା । ପୂର୍ବହିରେ ପୁରା ବାଲୁକାଖଣ୍ଡ ଆଢ଼କୁ ଗତିକରିଥିଲା । ହେମତ ମଲିକ କୁହାନ୍ତି, ପୂର୍ବରୁ ରେତିଓ, ଟିଭି, ମୋବାଇଲ୍ ଓ ଖବର କାଗଜରୁ ସମ୍ବାଦ୍ୟ ବାଟ୍ୟା ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହୋଇଥିବାରୁ ବାଟ୍ୟା ଆଶ୍ରୟମ୍ବଳୀରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥିଲା । ସେବିନଥିଲା ୨ ତାରିଖ ରାତି ପ୍ରାୟ ଗଣ ହେବ । ବାରିପରୁ ସମ୍ପ୍ରଦ୍ୟ ସୁସ୍ଵ ବିକଟାଳ ଗର୍ଜନରେ ଆମେ ଭାଯତୀତ ହୋଇପଢ଼ିଥିଲୁ । ବିଶ୍ଵରଜ୍ଞନ ଜେନା କୁହାନ୍ତି, ଆମଗାଁର ଲୋକମାନ୍ୟା ପ୍ରାୟ ୫ହଜାର, ୧୧ଟି ପ୍ରାର୍ଥ, ଅଧିକାଶ ମଧ୍ୟଜୀବୀ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ସାମ୍ପ୍ରଦ୍ୟକ ଝଡ଼ବନ୍ଦମୋରୁ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ବ୍ୟାପକ କ୍ୟାମଟି ଘଟିଥାଏ । ବ୍ରଙ୍ଗପୁରା-୫ଟା ପ୍ରାର୍ଥ, ଘର ତଣ୍ଟର, ଲୋକମାନ୍ୟା-ନହଜାର,

ଅଜନ୍ମ୍ୟାତି

୨୮, ପୁଲ ଗାଁ ରହିଛି ।
ଫନୀରେ ସମ୍ପ୍ରଦ୍ୟଭାବେ ପ୍ରାୟ ୨୬୩ ଘର ଭାଙ୍ଗିବୁଜି ଯାଇଛି । ଆନେକଗରଛ ଘରର ଛପର, କାନ୍ଦ ନଷ୍ଟ ହୋଇଛି । ମଶରୁ ଅଧିକ ଗୁହପାଳିତ ପଶୁଙ୍କ ଜୀବନ ହାନି ଘଟିଛି । ଗାଁ ସଭାପତି କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଜେନା କୁହାନ୍ତି, ୨୦୧୦ରେ ଗାଁକୁ ବିଷ୍ଵାସ ଆସିଥିଲା, ଏବେ ଖୁଣ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦ୍ୟ ଭାଙ୍ଗିଯାଇଛି । ପାମନିଜଳର ମୁଖ୍ୟମ୍ବଳା ନାହିଁ । ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୋପନ ଆଶ୍ରୟମ୍ବଳା ବି କ୍ଷତିଗ୍ରୁହ ହୋଇଛି । ବାଟ୍ୟା କିଛିଦିନପରେ ଗାଁକୁ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗ ଲୋକଙ୍କ ସୁଅ ଛୁଟୁଛି । ଏଠାରୁ ବାହାର ଚିଲିକାର ରାଜହଂସରେ ପହଞ୍ଚିଲା ବେଳକୁ ଅପରାଦ ଫଳାହେବ । ରାଜହଂସରେ ଫନୀ ତାଣୁବରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଖାଇଁଗଛ ଭାଙ୍ଗି ଧ୍ୟା

ହୋଇଯାଇଛି ।

ଫନୀର ପଶାରେ

ନାଳାମ୍ବ ଚିଲିକାର

କେବି ବି ଧତାରେ

ପରିବର୍ଷନ ହୋଇଛି ।

ଏଠାରୁ ଫେରିଲାବେଳୁ ସନ୍ଧ୍ୟା

ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଅନ୍ଧାରରେ ଚିଲିକାଛାତିରେ

ଆଗକୁ ଆଗ ଡଙ୍ଗା ମାଡ଼ିଚାଲିଥିଲା ନିକଟପୁ ଏକ

ପୁଲଭାଗରୁ । ପରଦିନ ସକାଳେ ନୂଆପଡ଼ା ଗ୍ରାଃପ ଗୁରୁବାର ହରିଜନମସାହିକୁ

ଯାଇଦେଖୁଥିଲୁ ଫନୀର ଭୟକର ରୂପରେ ଏଠାରେ ସମ୍ପୁଳ ଘର

ଭାଙ୍ଗିଯାଉଥିଲା । ଯୋଗୀ ନାୟକ କୁହାନ୍ତି, ଆମପାହି ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା

ପ୍ରାୟ ୧୦୦ । ଜଳଣ ମୂଲ୍ୟକୁରି । ଘର ୨୫ଟି ଏଥରେ ୨ଟି ଛେଳି

ମରିଯାଇଛି । ତୁମୁକି ନାୟକ କୁହାନ୍ତି, ବାଟ୍ୟାରେ ଆମର ସବୁ ସରିଯାଇଛି ।

ଘରେ ତୁମ୍ଭି ଜଳିଲାନାହିଁ । ଭେକିଲା ରହିଲୁ ଦୁଇଦିନ । ପ୍ରଦାପ ନାୟକ କୁହାନ୍ତି, ରାଶନକାର୍ତ୍ତ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଏଯାଏ ଆମକୁ କିଛି ସହାୟତା ମିଳିପାରି

ନାହିଁ । ଦିଲାପ ନାୟକ, ସୁକୁମାରୀ ନାୟକ କୁହାନ୍ତି, ପାଇଲିନ ବାଟ୍ୟାରୁ

ଜରିପାଲିଥିନ ତଳେ ଜୀବନ ବିତାଉଛି । ଗୁରୁବାରର ଚିଲିକାନାସିଠାରେ କେଉଁ

କାଲୁରୁ ରହିଥିବା ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧ ସମ୍ପୁତ୍ତର ବାର୍ତ୍ତାବହୁ ଏକିହାସିକ ଲୋଗଣୀ

ବରଗନ୍ଧିଛି ଫନୀବାଟ୍ୟାରେ ଭାଙ୍ଗି ଭୂମିରେ ଲୋଗଣୀରେ

ଜହିନ୍ଦୁପରୁ ଭେଷେଲ ଚଳାଚଳ ହୁଏ ସାତପଡ଼ାଜେଟିକୁ-ଏହି

ଗାଁରେ ବି ଦେଖିଲୁ ଫନୀ ପ୍ରଭାବରେ କ୍ଷତିଗ୍ରୁହ ପରିପ୍ରିତ । ନୂଆପଡ଼ା

ଗ୍ରାଃ-ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସାହିର ଗୋବର୍ଷନ ମୁହୂର୍ତ୍ତ କୁହାନ୍ତି, ‘ଆମର

→

୧ ବନ୍ଧରା ଆଜବେଶ୍ୱର ଘର। ଅଳ୍ଠା ମୁହଁଳି,
ସଠିଆ ମୁହଁଳିଙ୍କ ଘର ଭାଙ୍ଗିଛି । ତରେଇସାହି,
ବାଲିସାହି, ପଲେଇସାହି, ବ୍ରାହ୍ମଣସାହି,
ମହାକ୍ଷିସାହିର ଅନେକଘର ଭାଙ୍ଗିଯାଇଛି ।
ଲୋକବଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ୧୭୦୦ ଶହ । ସେବିନ
ଡଙ୍ଗା ଜଗିବାକୁ ଜେତିଠାରେ ଥିଲି, ସମସ୍ତ
ସାମଗ୍ରୀ ଭାସିଗଲା । ଫନୀର ରୂପରେ ଏଠି
ଚିଲିକା ପାଣି ଧୂଆଁପରି ଉଠୁଥିଲା । ମଞ୍ଜିରେ
ମଞ୍ଜିରେ ବର୍ଷାମିଶା ଘୂର୍ଣ୍ଣଢ଼ରେ ଏପରେଥିବା
ଭେସଲକୁ ସେପଟ ତଣ୍ଣାକଡ଼କୁ ପ୍ରାୟ ୪କମି
ଉଡ଼ାଇ ନେଇଥିଲା ।' ଚିଲିକା ଭିତରେ ଥିବା
ବ୍ରହ୍ମପୁରା ଗ୍ରାଃପର ମଳକ୍ଷା ଗାଁ । ଭୋଟର
ପ୍ରାୟ-୧୦୦, ଲୋକବଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ୧୭୦୦,
ସାହି ପ୍ରାୟ ୧୦ଟି । ସୌରାତ୍ମ୍କ ଦାଦା କୁହନ୍ତି,

ଡାକ୍ତରଖାନା ପଞ୍ଚପଟ ରାଷ୍ଟ୍ରୀ ନଷ୍ଟ ହୋଇଛି । ଟିଳିକାପାଣି ଫୁଲି ରିଙ୍ଗବନ୍ଧ ପାରହୋଇ ଗାଁକୁ ପଶିଥିଲା । ନଈତଳ ବନ୍ଦ ନଷ୍ଟ ହୋଇଛି । ଗାଁରେ ଗଢ଼ୀରାଷ୍ଟ୍ର ଭାଙ୍ଗିଯାଇଛି । ସାମୁଦ୍ରିକ ପବନର ବେଶ ବଜିଲେ ଏଠି କୋକଙ୍କ ମନରେ ଛନକା ପଶୁଛି ।

ଓଡ଼ିଶାର ଗୋଆ-: ଓଡ଼ିଶାର ଗୋଆ କୁହାସାଉଥିବା ସାତପଡ଼ା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟଭାବଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ରଶ୍ଯ ବଢ଼ିଯାଇଛି । ଫନୀମାତ୍ରରେ ବାଙ୍ଗଲାଙ୍କ, ନାଉବାଡ଼ି, ବଉଳପାଣଶା, ଭୋଲସାହି, ବଳଭ୍ରଦ୍ରପୁର, ଚାରିଗରିଆ ଓ ସାତପଡ଼ା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ କେନ୍ଦ୍ରର ବ୍ୟାପକ କ୍ଷତିହୋଇଛି । ଶୁଳ୍କଭାଗରେ ସାତପଡ଼ା - ବ୍ରହ୍ମଗିରି ରାଷ୍ଟ୍ରରେ କିଛିଦୂର ଆସିବାପରେ ପଡ଼ିଲା ବଳଭ୍ରଦ୍ରପୁର ଗାଁ । ଏହିଗାଁ ଭିତରକୁ ଯିବାରେ ଜାଣିଲୁ ଏଠି ବି ଫନୀ ଲୋକଙ୍କୁ ବାସହରା କରାଇଛି । ଡଙ୍ଗା ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଛି । ମଧ୍ୟସୁଦେନ ଜାଲି କୁହୁକ୍ତି, ଏଠାର ଘର ୩୧୦, ଲୋକସଂଖ୍ୟା ୧୯୬୨ । ଚିଶଘର ଉଡ଼ିଯାଇଛି । ସାହିରେ ଶୁରକିତ ରହିଛି ରାମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର । ସନ୍ତୋଷଜାଲି କୁହୁକ୍ତି, ଆମର ଚାରିବଖରା ଚାଳଗର

ତେବେ, ଟୋକ ପରିଜ୍ଞାନାରୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାଳ, ପାଞ୍ଚବଙ୍ଗେ
ଘର ବାତ୍ୟାରେ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଛି । ସୀମାଞ୍ଚକ ବେହେରା କୁହାହି,
ସେବିନ ବାହାରେ ଅଶରାପ ପବନ ବହୁଥିଲା । ପବନର ବେଗ
ଧାରେଧାରେ ବଢ଼ିଲା, ସୁ ସୁ ଶର କୁହାରୁ କୁହା ବର୍ଷା ସମୟ ଲହରି

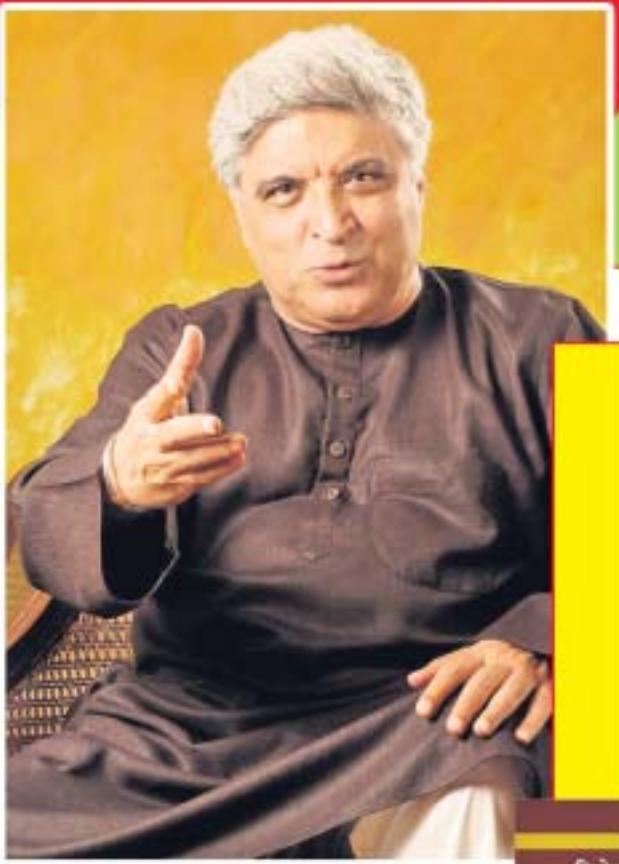
ଭାଙ୍ଗିଲା ପରି ଶୁଭୂଥିଲା । ଘୁମୁଶବରେ ଗଛ ଉପାଡ଼ି
ଭୁଲୁକରେ କରାଡ଼ି ହୋଇପଡ଼ୁଥାଏ । ଆମ ଗାଁ ସୟତ୍ର
ନିକଟରେ । ଭୟରେ ଜାବନ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ବାତ୍ୟୋ
ଆଶ୍ରୟପଣକୁ ଯାଇଥିଲୁ; ଯ ସେଠି ଜାଗାମିଳିଲା ନାହିଁ
କଜନ୍ତିଦ୍ୱାରେ ରହିଲା ।

ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ମୁହଁ ଗାଁ ଅରଖକୁଦି-ସାତପଡ଼ାରୁ
ପ୍ରାୟ ୨୩ଜିଲ୍ଲା ଦୂର ବ୍ରହ୍ମଗିରି ଅଭିମୁଖେ ଯିବାବେଳେ
ରାସ୍ତାରେ ଗଛପଡ଼ି ରାସ୍ତା ଅବରୋଧ ଥିଲା ।
ଯଦ୍ବୁଦ୍ଧ ଛକ୍ର ପ୍ରାୟ ୪୫ଜିଲ୍ଲା ଦୂର ଅରଖକୁଦ
ସାହରେ ପହଞ୍ଚିଲାବେଳକୁ ଲୋକଙ୍କୁ ରନ୍ଧନ ଖାଦ୍ୟ
ପରଶା ଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯୁବକ ସାହିରେ ଜାଲ
ହିଲୁଅଣ୍ଠିଲେ । ପରିବ୍ରତ ବେହେରା କୁହନ୍ତି, ଆମ ଗାଁକୁ ଲାଗି
ପ୍ରାୟ ୪୦ମିଟର ଦୂରରେ ଚିଲିକା ଓ ୪ଶହ ମିଟର
ଦୂରରେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ । ପୂରା ଗାଁମୁହଁ ହୋଇ ସମ୍ବୁଦ୍ଧମୁହାଶ
ରହିଛି । ଏହି ଗାଁର ୧୩୪୮ଟି ପରିବାର, ଗାଁରେ ୧୩୦
ରାଶନକାର୍ତ୍ତାରୀ । ଗ୍ରାୟାପରେ ପ୍ରାୟ ୧୦ହଜାର ଲୋକ
ରହୁଥିଲା । ଗାଁକୁ ଘେରିଛି ଲୁଣାବନ୍ଦ । ପଶ୍ଚିମରେ-ବାତ୍ୟା
ଆଶ୍ରୟମୁଣ୍ଡଳୀ, ଉତ୍ତରରେ-ସରି ସହଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦିର,
ଦକ୍ଷିଣରେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ମୁହାଶ, ପୂର୍ବରେ ସାମୁଦ୍ରିକ ଥାନା ।
ସଞ୍ଚୟ ବେହେରା କୁହନ୍ତି, ଫନୀ ମାଡ଼ରେ ଗାଁ ଭିତରକୁ
ପାଶିପିଣ୍ଠିଛି । ମଙ୍ଗଳୀବାହି, ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ସାହି,
ଭାଗବତାହି, ସରତରଣୀବାହି ଓ ନୃଆସାହି ଅଧିକ
କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛି । ଅରଖକୁଦାରୁ ସିପକୁଦ ମଧ୍ୟରେ
ବୁଲୁଟି ନୃଆସାଶ ସୁର୍କ୍ଷି ହୋଇଛି । ସମ୍ବୁଦ୍ଧ କୁଳରେ ଗୁରୁ
୧୦ପୁଟର କୁଆର ଆସିଥିଲା । ଫନୀର ରୂପ ଘର୍ଷପ୍ରତି
୧୪୦ରୁ୭ଶହ ବେଗରେ ପବନ ଭୁବାନ୍ତା ଭୁବା ବର୍ଷାସନ୍ଧ
ମାଡ଼ଦେଉଥିଲା । ଏହି ବାତ୍ୟାରେ ଅଞ୍ଚଳର ନାହିଁ
ନଥୁକଷତି ହୋଇଛି । ଅଳିପୁରର ମୁମ୍ବା ସ୍ଵାର୍ଣ୍ଣ କୁହନ୍ତି,
ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ବାତ୍ୟା ପ୍ରବଣ ଅଞ୍ଚଳ । ୧୦୧୩ ଫାଇଲିନ
କ୍ଷତିଠାରୁ ଏହାବଳି ଯାଇଛି । ଗାଁରେ କୋଠାଯରକୁ
ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଆଜବେଶ୍ୱର, ଚାଲ , ଚାଇଲି ଛପର
ନ ଥିଲା । ବାରିହୋଇପଦୁଥିଲା ଗରିବରର ହୁଣ୍ଡ ।
ବାସହରାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଶୁଖ୍ସ୍ୟାଇଥିଲା ଆଖିର ଲୁହ ।
ବାସରୁକ୍ଷକଷ, ଛାତିର କୋହନ୍ତୁ ବଜାଇଦେଉଥିଲା ।
ଦିନରେ ଶାଖରା ଓ ସଞ୍ଚ ନଳୀଙ୍କେ ଘନ ଅନ୍ଧାର
ରାତିରେ ସାମୁଦ୍ରିକ ପବନର ସୁମୁଶଙ୍କ ଏବେ ବି
ଡ଼ଗାଉଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଫନୀରେ ପ୍ରାୟ ୪୩ଜଣ
ଲୋକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘର୍ଥିବା ସରକାରୀ ମୃତ୍ୟୁ ଜଣାପଢିଛି ।
ପୂରୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱର, ଖୋର୍ଦ୍ଧାରେଲକ୍ଷେଣନ ଭାଜିଯାଇଛି ।
ଏହି ବାତ୍ୟାରେ ପୂରୀ ଶ୍ରୀ ୧ ମନ୍ଦିର, ଅଳିରାନାଥ, ମା
ରାମଶାରୀ, କାଳିଜାରୀ, ବାଲିଷ୍ଵରଚନ୍ଦ୍ରୀ, ମଙ୍ଗଳାଯେତ୍ତି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେତ୍ର, ଖଣ୍ଡଗିରି, ଧଉଳି ଓ ଚିଲିକାର
ପ୍ରକୃତି ନିବାସ ରାଜହଂସର ବ୍ୟାପକ କଣ୍ଠ ଘଟିଛି ।
ହସ୍ତକଳା କାରିଗରି ଗାଁ ରାଜ୍ଯାକ୍ଷୁରାର ଶିଳ୍ପ ପ୍ରକାଶରେ
ହେବୁର ପରିମିତ ବାଲୁକାକଣ୍ଠ ଖାଜଙ୍ଗାଳ ଉକ୍ତୁତି
ଯାଇଛି । ବନ୍ୟପାଣୀଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବି ସଦେହଜନକ ।
ଗରିଆଡ଼େ ଖାଜଙ୍ଗାଳ ଲାଗୁଛି । ପୂରୀ, ଖୋର୍ଦ୍ଧାରୀ, କରନ୍ତ, କେ
ନାମର ଜମନ୍ଦିନମର ମାଲମର ମମରଲ୍ଲା ତିଲା

ପ୍ରାଚୀନତା, ଜୀବିତ ସୁଖ, ଦୋଷ, ମୁକ୍ତି ଓ ଜୀବିତ
ସମେତ ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଫଳାର ପ୍ରକୋପ
ଦେଖୁବାକୁ ମିଳିଥିବା ବେଳେ ପୁରୀ, ଗୋପ ନିମାପଡ଼ା,
ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ, ସାତଙ୍ଗି, କୋଣାର୍କ,
ବୀରହରେକୁଷ୍ଟପୁର, ମାଙ୍ଗୀ, ଚିଲିକା,
ବ୍ରଦ୍ଧଗିରି ଓ କୃଷ୍ଣପୁରାଦ କୁଳ ଅଞ୍ଚଳରେ
ବ୍ୟାପକ ଧନଜୀବନ କ୍ଷତିଗଟିଛି।
ଲୋକମାନେ ନିଜ ଭିଟାମାଟିର
ଉଜ୍ଜ୍ଵାବାସଗୁହ୍ର ସଜାତିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ
କରିଛନ୍ତି । ଏପରି ପରିଷ୍ଠିତରେ ସରକାରୀ
ଓ ବେସରକାରୀଷ୍ଟରେ ଫଳା ପ୍ରାଚିତଙ୍କ
କ୍ଷୟକ୍ଷତିକୁ ଆକଳନକରି କିପିର ଭରଣୀ
କରାଯାଇପାରିବ ତାହା ସମୟଙ୍କ ପାଇଁ
ଚନ୍ଦ୍ରାର ବିଷୟ ହୋଇଛି ।

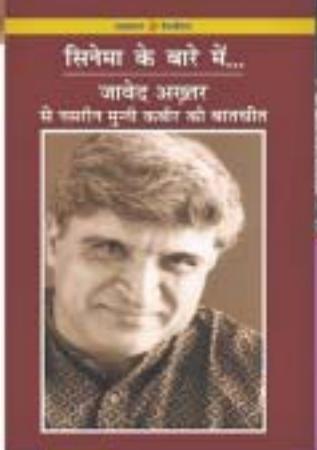
- ବନ୍ଦିହାରୀ ବେହେରା

ଭାରେତ୍ର ଅଣୁଟର

ତା ଭେଦ ଅଖତର କହିଲେ ଝୁସ୍ତ ଆମ ଆଖୁରେ ଜଣେ ସୁପରହିଟ୍
ଗାତର ଗାତିକାରଙ୍କ ଚେହେରା ନାହିଁ ଉଠିପାରେ । ମାତ୍ର
ଜାତେଦ ଅଖତରଙ୍କ ପରିଚୟ ସେତିକିରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ । ଭାବତୀଯ
ଗାତି ସାହିତ୍ୟ ଷ୍ଟେଟ୍‌ରେ ତାଙ୍କ ନାମ ସର୍ବାକ୍ଷରରେ ଲିପିବର୍ଜନ । ଲାବା,
ଜନ୍ମ ଅଧିକ ପ୍ରାର୍ଥନା, ତରକାରୀ, ଖାର୍ବ କେ ଗାଁଁ ମେଁ, ଗୁଲାବନ୍, ଭୋପାଳ
: ଲିଂମ୍ ଥ୍ରେ ହେରିଚେଇ, କୁଭାର, ଏ ଲିଟିଲ ଫରେବର, ହିମୀ
ରଜମାଞ୍ଚ କି ଲୋକଧାରା, ଝୁମାନ୍ ଆମାଟାମି ଆଣ୍ ପିଙ୍ଗିଓଲୋକି
ଆଦି ପୃଷ୍ଠାକ ତାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟକ ଗଠିଥାରାର ପରିଚୟ ବହନକରେ ।
ଗାତ ହେଉ କି ଗଜଳ, ଭ୍ରମଣ କାହାଣୀ, ଆଲୋଚନା, ଯାକାତକାର
ସବୁଷେଷ୍ଟରେ ଜଣେ ପାରଗମ ସ୍ଵର୍ଗ ହେଉଛନ୍ତି ଜାତେଦ ଅଖତର ।
ହିମୀ ସିନେମା ଜଗତର ଆଦ୍ୟ ଝାରଣାୟ ଗାତିକାର ଭାବରେ ସେ
ନିଜର ପରିଚିତକୁ ବେଶ ସୁଦୃଢ଼ କରିଥାଇଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଲେ ଅନ୍ତୁକ୍ତି
ହେବାନାହିଁ । ଏକ ଲାଭକ୍ଷି କୋ ଦେଖା ତୋ ଆସା ଲଗା, ଏକ ଦୋ ତିନ୍,
ସଦେଶେ ଆତି ହେଇ, ଜିଦେଗୀ ନା ମିଳେ ଦୁରାରା, କଭି ଅଳବିଦା ନା
କେହନା ଆଦି ଗାତରକୁ ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମାଇଲ ଖୁଣ୍ଡ ବୋଲି
କୁହାଯାଇପାରେ । ସେ ଏକାଧାରରେ ଜଣେ କବି, କାହାଣୀକାର,
ବିଭ୍ରାତାୟ ଲେଖକ, ଗାତିକାର ଏବଂ ରାଜନେତା । ପଢଣ୍ଟୀ ଏବଂ
ପଢ଼ୁଭୁଷଣରେ ସମ୍ମାନିତ ଜାତେଦଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସାହିତ୍ୟ ସାଧନା ପାଇଁ
ମିଳିଛି ସାନାମଜନକ ସାହିତ୍ୟ ଏକାତେମୀ ଆପ୍ରାର୍ତ୍ତ । ଏତଦ୍ୱ୍ୟାତ ସେ
ପାଞ୍ଚଥର ରାଷ୍ଟ୍ରାୟ ପିଲ୍ଲ ପୁରସ୍କାର ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ।

ପରିବାର: ୧୯୪୫ ମସିହାରେ ଗୁଲିମରଠାରେ ଜାତ୍ରେଦ
ଅଖତରଙ୍କ ଜନ୍ମାଇଥାଏ ବାପା ଜନାବ ନିସାର ଅଖତର ଏବଂ ମା' ସାପିଆ
ଅଖତର । ନିସାର ଅଖତର ଉର୍ଦ୍ଦୁ ତଥା ହିଦୀ ଭାଷାର ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
କବି ଥିଲେ । ଏହାବ୍ୟତାଟ ସେ ବହୁ ପିଲ୍ଲରେ ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ରଚନା
କରିଥିଲେ । ମା' ସାପିଆ ଅଖତର ଥିଲେ ଜଣେ ସୁଗାୟିକା, ଲେଖକା
ତଥା ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ । ତାଙ୍କର କେଜେବାପା ମୁକ୍ତତାର ଖାଇରାବାଦି ମଧ୍ୟ
ଜଣେ କବି ଥିଲେ । ସେଟିକୁ ମୁହଁସେଁ, ତାଙ୍କର ବୁନିଆଦ ଥିଲା ଏକ କବିର
ବୁନିଆଦ । ତାଙ୍କ କେଜେକେ ବଡ଼ଭାଇ ଫଳଜ ଏ-ହକ୍ ଖାଇରାବାଦି
ଇଥିଲାମିନ୍ ଭାଷାର ଜଣେ ସ୍କଲାର ଥିଲେ । ୧୯୪୭ରେ ସଂଘଚିତ

ପ୍ରଥମ ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ଦେ
ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।
ଜାତ୍ରେଦଙ୍କ ମୂଳନାମ ଥିଲା ଜାତୁ
ତାଙ୍କ ବାପଙ୍କର ଏକ ଶ୍ରୀ ଲୋକପ୍ରିୟ
ପିଲ୍ଲ ଗାତର ଲାଇନ୍ ଥିଲା ଏହିପରି :
ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା କିଞ୍ଚି ଜାତୁ କା ପରାନ
ହୋଗା । ଏହି ଲାଇନ୍ଟର ଥିବା ଜାତୁ
ଶବ୍ଦକୁ ନେଇ ତାଙ୍କର କେବେବାପା
ନାତିର ନାମକରଣ କରିଥିଲେ ଜାତୁ
ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ତାଙ୍କର ପିଲାବେଳ ବିଠିଲୁଣ
ଓ ସେ ସେଇଠି ତାଙ୍କର ପାଠପଡ଼
ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଭୋପାଳକ
ସାଇପିଯା କଲେଜରୁ ସେ ସ୍ନାତକ ଡିଗ୍ରୀ
ହାସଳ କରିଥିଲେ ।

ବାପା ଶିଖେଇଲେ କବିତା :
ଜାରେଦ ଅଖତରଙ୍କୁ ଆଜି ଯଦି
ଆମେ ଜଣେ ଲୋକପ୍ରିୟ ଗାନ୍ଧିକାର
ତଥା ପ୍ରସିଦ୍ଧ କବି ବୋଲି ଜାଣିଛେ
ତା'ହେଲେ ତାହା ପଛରେ ରହିଛି
ତାଙ୍କ ବାପା ଜନାବ ନିସାର ଅଖତରଙ୍କ
ସବୁ ବଡ଼ ଭୂମିକା । ରଜିଆ ସୁଲତାନ,
ପ୍ରେମ ପରବତ, ମୁଶିଳା, କଞ୍ଚକ
ଭଳି ଫିଲ୍ଲର ସେ ଥୁଲେ ଗାନ୍ଧିକାର
ତାଙ୍କ ବାପା ହିଁ ତାଙ୍କୁ କବିତା ଲେଖା ଶିଖାଇଥିଲେ ।
ଆଉ କବିତା ଲେଖିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲେ ।
ସେ ଏକଦା ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ, ଜାହୁ ! ତୋର
ଜନ୍ମ କେବଳ କବିତା ଲେଖିବାକୁ ହିଁ ହୋଇଛି । ତେଣୁ
ତୁ ଯାହା ବି କର ; କବିତାରୁ ଓହରି ଯିବୁନି । ଜାଭେଦ
ଏକଦା ଏକ ଲକ୍ଷ୍ମିଭିନ୍ନରେ କହିଥିଲେ, ବାପାଙ୍କ
ସହିତ ତାଙ୍କର ଅନେକ କାରଣରୁ ମତ୍ତେବିଦ ଥିଲା ।
କାରଣ ତାଙ୍କ ବାପା ଜଣେ କମ୍ପ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା
ହେତୁ ସବୁବେଳେ ପୋଲିୟ ନଜରରେ ରହୁଥିଲେ ।
ସେଥିଲାଗି ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ସମୟରେ ଅଶ୍ଵରଗ୍ରାହଣ
ହେବାକୁ ପଢ଼ୁଥିଲା । ସବୁ ଦାଯିତ୍ବ ମା'ଙ୍କ ପୁଣେଇବାକୁ
ପଢ଼ୁଥିଲା । ମା'ଙ୍କର କଷ୍ଟ ଦେଖିଦେଖି ସେ ବାପାଙ୍କ
ଉପରେ ଚଢ଼ି ଯାଉଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତିତର୍କ
କରୁଥିଲେ । ଏହାସବେ ବି ସେ ସେମିତି ବାପାଙ୍କର
ସାହିତ୍ୟକ ମୂଲ୍ୟବୋଧକୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦେଉଥିଲେ ବାପା
ବି ସେମିତି ତାଙ୍କ ଉଚ୍ଚରର ସାରବସ୍ତ ପ୍ରତିଭାର ମୁରଣ
ଦିଗରେ ଗୁରୁତ୍ୱାବୋଧ କରୁଥିଲେ ।

ଯୋଡ଼ିର ନାଁ ସଲିମ-
ଜାତେଦଃ ହିନ୍ଦୀ ସିନେମାର
ପୁରସ୍କର୍ମୀଙ୍କୁ ଯଦି ଲିପିବନ୍ଦ କରାଯାଏ
ତା'ହେଲେ ସେଥିରେ ଗୋଟିଏ ଯୋଡ଼ିର
ନାଁ ନିଶ୍ଚଯ ଆସିବ । ଆଉ ତାହା ହେଉଛି
ସଲିମ-ଜାତେଦ ହ୍ରିନ ଯେ ଯୋଡ଼ି
ଏଇ ସଫଳ ଯୋଡ଼ିର ସଫଳ ଶାଳଗଲ
ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ଅନାଜ, ଅଧ୍ୱାକାର, ହାତା
ମୋରା ସାଥୀ, ସାତା ଓର ଗାତା, ଯାଦୋଁ
କି ବାରାତ, ଜଞ୍ଜିର, ମଜବୁର, ହାତ କା
ସଫାଇ, ଦିଖାର, ଶୋଲେ, ଆଖିର ଦାଓ,
ଜମାନଧରମ, ତାଗ ଉତ୍ତିଜା, ପ୍ରିଶୁଳ୍କ, ତର,
କାଳା ପଥର, ଦୋସ୍ତାମ, ଶାମ, କ୍ରାନ୍ତି,
ଶିକ୍ଷି, ଜମାନା, ମିଷ୍ଟର ରଣ୍ଟିଆ, ବାରମାନ
ଭଳି ବନ୍ଦୁ ପିଲ୍ଲା । ଏକ ବିଚିତ୍ର ଅବସ୍ଥାରେ
ଏହି ଦୁଇଯୋଡ଼ିର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ସଲିମ
ଜଣେ ଦୌଖୀନ କଳାକାର ଥିଲେ । ପିଲ୍ଲା
'ଶରହଦା ଲୁଚେରା'ରେ ତାଙ୍କର ଏକ
ଛୋଟ ଭୂକିଳା ରହିଥିଲା । ସଂଯୋଗବଶତଃ
ସେହି ପିଲ୍ଲାରେ ଜଣେ କ୍ଲାପର ବନ୍ଦ ଭାବେ
କାମ କରୁଥିଲେ ଜାତେଦ । ଏହି ପିଲ୍ଲା ହୁଟ୍ଟି
ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ, ସମର୍ପଣ
ଓ ବନ୍ଧୁତା । ପରମର ପରମରକୁ ଏତଳି
ଭାବରେ ଚିତ୍ତ ପାରିଥିଲେ ଯେ, ସେଇଠି
ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ସଲିମ-ଜାତେଦ ଯୋଡ଼ି ।
ଆଉ ତା'ପରେ ଯାହା ଘଟିଲା ତାହା
ହେଉଛି ଏକ ସର୍ବଶ୍ରମ ଉତ୍ତିଜାହାର ଲଢିବର ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନ : ଜୀବନର ଅଧିକାରୀ ହେଲେ ଏକଦା କହିଥୁଲେ ଯେ, ସେ ସବୁବେଳେ ଧର୍ମ ନିର୍ବିଶେଷରେ ମାନବିକତାକୁ ସମ୍ବାନ୍ଧ ଦେଖାନ୍ତି । ଆଉ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ସେ ସେହି ସଂସ୍କାର ସହିତ ପ୍ରତିପାଳିତ କରିଆଗିଥିଲା । ଜୀବନର ପ୍ରଥମ ବିବାହ ହୋଇଥିଲା । ହମୀ ଓ ଜୀବନର ଦୁଇ ସନ୍ତାନ ଯଥା-ପାରହାନ୍ ଅଖିତର ଓ ଗୋଯା ଅଖିତର । ହମୀଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ବିବାହ ବିଛେଦ ଘଟିବା ପରେ ସେ ଅଭିନେତ୍ରୀ ଶବାନା ଆଜମାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ ।

ଜୀବନ

-ପ୍ରଦୀପ ବନ୍ଦ

ଆମର ଅଶ୍ଵ ବୋହିଗଲା ପରେ
ଆଖୁ ବିନା ଓହା ହୁଏ
ହେଲେ ଗୋପେ ଲୁହ
୩୦କୁ ଭିଜେଇ
ଶୋଷନ୍ତି ଦୂରେଇବି ।

ସେହି ଲୁହ ପୁଣି
ଆଉ କାହା ଆଖୁର

ଅଭିନୟ ଭଳି ଲାଗେ
ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଅନ୍ୟକୁ
ହେସେ
ଶୁମୁରି ଶୁମୁରି କାନ୍ଦେ ।

ହସକାନ୍ଦ ଭରା
ସଂସାରର ରଥ
ଚାଣି ଚାଣି ବାଟ ଚାଲେ
ନିଜ ଲୁହ ପୋଛି
ହସେଇ ସେ ହସେ
ଖୋଲା ଆକାଶର ତଳେ ।

ଫେନୀଙ୍କ ଆକାଶେ
ଜନ୍ମଧନୁ ସାଜେ
ସାତରଙ୍ଗ ସାଥେ ମେଇ
ସାଗା ସାଗାରକୁ
ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗେଇ
ଜଳି ଜାଲେ ନିଜ କୁଳ ।

ନିଜ କୁଳ ନିଜେ ସଜାତି ନିଜକୁ
ସମର୍ପି ଦେଇଛି ଦେଖ
କଳକର ଚିକା ନିଜେ ଘୁରି ପିନ୍ଧେ
ଦୁନିଆକୁ ବାଣ୍ଡି ସୁଖ ।

-ସାନ ମଞ୍ଜୁଆଘାଇ, ରାଜୟରପୋଖରା,
ବାମୁଦେବପୁର, ଭାରତ

ପ୍ରେସିକା

-ଲକ୍ଷ୍ମଣ ମିଶ୍ର

ତୁମେ କିଏ ଯେ,
ମୁଁ ଆବୋ ବୁଝିପାରୁନି ।
ତୁମେ କ’ଣ ସେ ଯେ
ସଫରାର ମୋ ପାଖନୁ ଆସ,
ମୋ ହାତରେ ହାତ ଛନ୍ଦି
ପାଖରେ ଆସି ବସ
ଓ ମନଖୋଲା ହସି ହସ ।

ନା’ ତୁମେ ସେ ଯେ,
ତୁମେ ଚାଲିଗଲା ପରେ
କୁଠ କୁଠ ନାରବତା ହୋଇ
ଡାଙ୍କିଦିଆ ମୋର ହୃଦୟ-
ପ୍ରଦେଶ ?
କିଏ ତୁମେ,

କ’ଣ ହୁମ ପରିଚୟ ?
ଅଦିନିଆ ବର୍ଷା ପରି
ହଠାତ୍ ତୁମେ ଛାଡ଼ିଯାଆ,
ପୁଣି ହଠାତ୍ ମାତ୍ର ଆସ ।

ସବୁ ମିଛିମିଛିକା ବାହାନା
ମୁଦ୍ରର ମୁଦ୍ରର ଛଳନା
ଏଣିକି କରିଦେଇ ଶେଷ,
ବୁପଚାପ ପିଙ୍ଗିଦେଇ
ଯାବତାମ୍ବ ଚକମକ ଛପୁବେଶ
ଥର୍ମିଏ ହେଲେ ଆସନ୍ତି ତୁମେ,
ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ଯାହା
ପରି ସେଇ ବସ୍ତୁ,
ଧରି ସେଇ ବେଶ ।

-ଗ୍ରା/ପୋ: କଣ୍ଠାମାଳ, ବୌଦ୍ଧ

କୁମି ଆସିଲା ଫନୀ ଗଲା

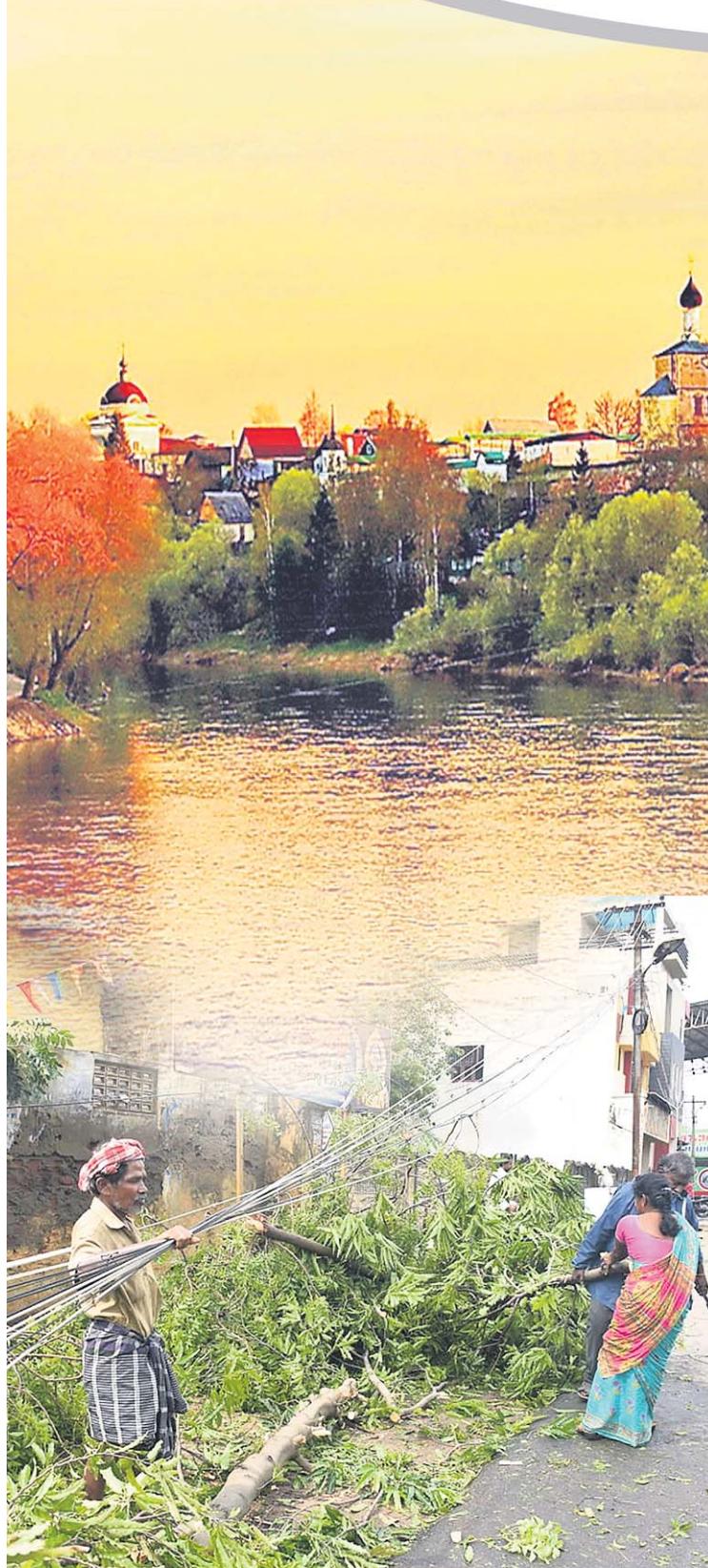
-ଶିବ ମିଶ୍ର

ବାପରେ ବାପ କି ପବନ ! ଅହିରାଜ ପରି ଫୁଁ ଫୁଁ
ହେଉଥିବା ଫନୀ ବତାସର ଶଦରେ କଞ୍ଚି ଯାଉଛି
ମେଦିନୀ । ବଡ଼ ବଡ଼ ଗଛ ଶୁଢାକ ଉପୁତ୍ତି ପଢୁଛି । ତାଳ
ସବୁ ଭାଙ୍ଗି ଯାଉଛି ମଡ଼ ମଡ଼ ହୋଇ । ତାଳ ଘର କଥା
ପଚାରେ କିଏ, ଚିଣ ଆକବେଶ୍ୱର କୁଟୁମ୍ବ ରହିଲା ନେଉଛି
କାହିଁ କେତେ ଦୂର । କୋଠା ଘର ଶୁଢାକର ପଂଜରାକୁ
ଦୋହଲାଇ ଦେଲାପରି ପବନ । ତା’ହାଜରୁ ଖରେର
ବର୍ଷା । ଲାଗୁଣ୍ଡ ଯେମିତି ଘୋର ପ୍ରଳୟ କାଳ ଆସ୍ତିଯାଇଛି ।
କିଛି ଲୋକ ଆଗରୁ ସର୍କର୍କୁ ହୋଇ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ ବାତ୍ୟା
ଆଶ୍ରୟ ଘରକୁ, ଆଉ ଯେଉଁ କେତେ ଜଣ ଛାତି ଦମ୍ଭ କରି
ରହିଥିଲେ ସେମାନେ ଏବେ ବିକଳ କଳିବଳ ହୋଇ
ଧାରିଥିଲେ ନିରାପଦ ଜାଗାକୁ । ହେଲେ ସେ ଯୁବତୀଟି
କୁଆଡ଼େ ଯାଉ ନ ଥିଲା । ଅନ୍ୟମାନେ ଯେତେ ତାକିଲେ
କାହା କଥା ଶୁଣୁ ନ ଥିଲା ସିଏ । ଏବେ ଏବେ ଦେଶର
ସୀମାରେ ଶତ୍ରୁ କମାଣରେ ଶହାଦ ହୋଇଯାଇଥିବା
ସ୍ବାମୀର ଫଟୋକୁ ଛାତିରେ ଜାକି ଧରି ନିବାଢ଼ ବର୍ଷାରେ
ଓଦାହୋଇ ବୁଲୁଥିଲା ସିଏ ଗାଁ ଦାଷ୍ଟରେ । କହୁଥିଲା,
ଏ ବାତ୍ୟା ତା’ର କି କ୍ଷତି କରିବ ? ତା’ର ବା ଆଉ
ଅଛି କ’ଣ, ବାତ୍ୟା ଆଗରୁ ସବୁ ତ ଉତ୍ତିଯାଇଛି । ଆଉ

ଯାହା ଆସିବାକୁ ଅଛି ସେଥିରେ ତା’ର ଲୋଜ ନାହିଁ କି
ମୋହ ନାହିଁ, କାରଣ . . . । ଆଉ କିଛି କହିପାରିଲାନି କି
ଭାବିପାରିଲାନି ସିଏ ।

କେତେବିନ ହେଲା ଓଜନିଆ ହୋଇ ହୋଇ
ଯାଉଥିବା ପେଚର ଭାରକୁ ବୋହି କେତେ ସମୟ
ଚାଲିବ ସିଏ ! ବେଳୁ ବେଳ ବହୁଥିବା ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ସହି
ପାରିଲାନି । ସେହି ଦାଣ ମଞ୍ଜିଗରେ ଲଥ କିନା ପଡ଼ିଗଲା ।
ଦି’ ତିନି ଜଣ ଲୋକ କୋଉଁଠି ଥିଲେ ଧାଇଁ ଆସି ତାକୁ
ଚେକି ନେଇଗଲେ ବାତ୍ୟା ଆଶ୍ରୟମ୍ବଲକୁ । ତା’ପର
ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେ ବାତ୍ୟା ଆଶ୍ରୟ ଘରକୁ ଚହାରାଦେଲା
ଗୋଟିଏ ନୂଆ ଭୁଣ୍ଡର କୁଆଁ କୁଆଁ ଶବ । ସେ ଶବ ଶୁଣି
ସେଠାରେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ମନ ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇଥିଲା ।
ସେତିକି ବେଳକୁ କିଏ ଜଣେ ବଡ଼ ପାରିରେ କହିଲା ଦେଖ
ଦେଖ ବାତ୍ୟା ପବନ ଥମି ଗଲାଣି, ବର୍ଷା ଛାତି ଗଲାଣି,
ଯାହା କହ ଏ ପିଲା ସାଧାରଣ ମଣିଷ ନୁହେଁ ସାକ୍ଷାତ୍
ଦେବ ଦୂତ । ଏତିକି ବେଳକୁ ସେଠାରେ ଥିବା କିଛି ପିଲା
ତାଳିମାରି ଗାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ- ‘କୁମି ଆସିଲା ଫନୀ
ଗଲା । କୁମି ଆସିଲା ଫନୀ ଗଲା ।’

-ବାଣପୁର, ଖୋରଧା

କେନ୍ଦ୍ରୀଆଧାନୀକା କାପୁଟିନ୍ଡା

କ୍ରିମା କେତେ ଲମୋଶନାଳ
ତାହା ନିକଟରେ ଦେଖୁବାକୁ
ମିଳିଥିଲା । ନିଜ ରିଲ୍ ଲାଇଫ୍‌ର ସ୍ଵରଣାୟ
ଘରଣା ବଜାରିବା ବେଳେ ତାଙ୍କ ଆଖୁରେ
ଲୁହ ଆସିଯାଇଥିଲା । ସେ ଏହାକୁ ଆଗକୁ
ବଢ଼ାଇବେ କ'ଣ ନର୍ମାଳ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସିବାକୁ
ତାଙ୍କୁ କିଛି ସମାୟ ଲାଗିଥିଲା । ନିଜ ବଳିଉଡ଼
କ୍ୟାରିଗର ବିଷୟରେ କହୁ କହୁ ତାଙ୍କର
'ଜିଗୋ' କଥା ମନେ ପଢ଼ିଯାଇଥିଲା । ବାସ,
ସେ ସମ୍ପର୍କରେ କହୁ କହୁ ସେ ଲମୋଶନାଳ
ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ । 'ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଅନେକ
ସିନେମାର ଆଙ୍କିଂ କରିଛି । ମୋର ଅଭିନ୍ୟାନ୍ତକୁ
ଦର୍ଶିକ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ତାହା ମୋ ପାଇଁ ବଡ଼
କଥା । ହେଲେ 'ଜିଗୋ' ପିଲ୍ଲର ଶୁଟି କଥା
ମୋର ସବୁବେଳେ ମନେ ରହିବ । କାରଣ

ଅନୁତାପ କରୁଛି ତାରା

ଶ୍ରୀକୃତିକଣ୍ଠ ଦୟାନ୍ତିକ

ବିଜ୍ଞାନକାରୀ ପଦରେ ଅନେକ କଥାକୁ ହେଲା କିପରି ନିଶାତ୍ରୀଯଠାରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖିବ ତାହା ଉପରେ ଏହି ବହିଗୁଡ଼ିକ ଲୋକୀଯାଇଥିଲା । ସେମୁକି ରିହିତ କରିବା ପରେ ତେବେ ନ କରି ବହିଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟି ଗୋଟି ଧ୍ୟାକ୍ କରି ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ବାହୀ ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପଗାରିଲେ ଯେ ଏହା କି ବହି-ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଏଥୁରେ ଅନେକ କଥା ରହିଛି, ଯେତେବେଳେ ପଢ଼ିବ ବଳେ ବଳେ ଜୀବିପାରିବ । ଅସଲ କଥା ହେଲା ହୃଦିକଙ୍କ ଏପରି ଅଭିନବ ଉଦୟମ ବଳରେ ତାଙ୍କର କେତେ ଜଣ ସାଙ୍ଗ ନିଜକୁ ଅନେକାଂଶରେ ନିଶାତ୍ରୀଯ ସେବନଠାରୁ ଦୂରେଇ ରଖିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି ।

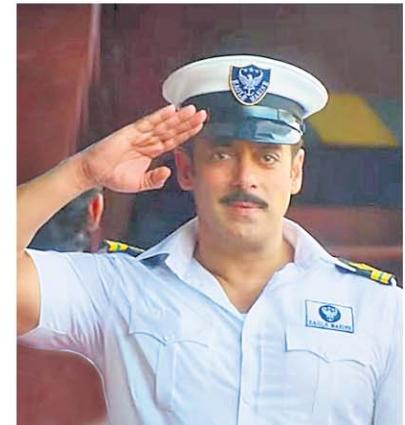
ଶୁପରକ୍ଷା ଅତିରି

ଭିନ୍ନରେ ଜ୍ୟୋତି ନାୟକ ଏଥର ଏକ ନୂଆ ଅବତାର
ମେଳଛନ୍ତି । ପୁଣି ସେପରି ଭୂମିକାର ସଫଳତାକୁ ନେଇ ସେ
ଏବେଠାରୁ ଦିନ ଶରୀରା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେଣି । କଥା କ'ଣ କି
ଏ ରୋମାଞ୍ଚିକ ନାୟକ ଏବେ ସୁପାରବୟ ଅବତାର ମେଳଛନ୍ତି ।
ନିର୍ମାଣାଧୀନ ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ତାଙ୍କୁ ମିଳିଛି ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର
ଭୂମିକା । ହାତାର ମୁକ୍ତ ଦେହରେ ଏପରି ଶକ୍ତି ଆସୁଛି ଯାହାଦ୍ଵାରା
ସେ ଅସମବକ୍ଷ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିପାରୁଛି । ହେଲେ ସେପରି ଶକ୍ତି କେଉଁଠାରୁ
ଆସୁଛି ଆଉ ତାହା ଦ୍ଵାରା ସେ କ'ଣ କରୁଛି ତାଙ୍କୁ ନେଇ
କାହାଶୀ ଗତିଶୀଳ । ସେପଟେ ନିଜ ପ୍ରେମକୁ ସଫଳ କରିବାକୁ

ନେଉଆପିସରାଖାଳୀ..

ଶ୍ରୀ ଉପିଷଥ ପାତ୍ରରେ କି ରହସ୍ୟ ରହିଛି ? ଏହି ଭୂମିକାକୁ ସିନ୍ମେମାରେ କିପରି ପ୍ରେଜେଣ୍ଟ କରାଯାଇଛି ? ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନ ଅନେକଙ୍କ ମନରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ଦ୍ରିୟ ଉଚିତ ମାରିବ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ‘ଭାରତ’ ପିଲ୍ଲାର ଏପରି ଏକ ଫଳେ ଦେଖୁବେ । ନିକଟରେ ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଅଲ୍ଲା ଆବାସ ଜାପର ଏହି ପିଲ୍ଲାରେ ସଲମାନ ଖାଙ୍କ ନେତି ଅପିଷଥ ଗୋଟିଏ ଫଳେକୁ ସୋମିଆଲ ହିତ୍ତାରେ ଅପଲୋଡ କରିଛନ୍ତି । ହେଲେ ଏହା ପାତ୍ରରେ ଜୁଣି

ନୀଆରା ଆଉଥ୍ରାନୀ ଏବେଠାରୁ ଦିନ
ଗଣିବା ଆରୟ କରିଦେଇଛନ୍ତି ।
କେବେ ସେହି ଶୁଭଦିନ ଅସିବ । କେହି
କେହି ଫୁଲଚ ଭାବି ପାରନ୍ତି ଯେ ବୋଧଫୁଲ
କିଆରା ଘର ସଂସାର କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ।
ହେଲେ ଅସଳ କଥା ହେଲା ଆସନ୍ତା
ମାସରେ ତାଙ୍କ ଅଭିନିତ ‘କବାର ସି’
ରିଲିଜ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଜୁନ ୨୧ରେ
ପିଲାଟି ପରଦା ଉପରକୁ ଆସିବ । ଏହାର

ନିକଟରେ ରିଲିଜ ହୋଇଛି ।
ଦେଖୁଗା ପରେ କିଆରା ଝୁରିଗେ
ତିଥୁଳେ । ଏହି ସିମେନ୍ସ ବିଷୟରେ
ହୁଣି, ‘ଏହା ଏକ ରିମେକ୍ ପିଲ୍ଲ,
ପିଲ୍ଲର ଉପସ୍ଥାନା ବେଶ
ହୋଇଛି । ବିଶେଷ ଭାବରେ
ମେଲ ଲିତରେ ଅଭିନୟ କରିଥିବା
କପୁରଙ୍ଗ ଅଭିନୟ ମୋତେ ବେଶ
କରିଛି । ପେମରେ ବିପଳ ହେବା
ପରେ ଜଣେ ଯୁବକ (କବୀର) କିପରି
ଏକ ଭିନ୍ନ ଗ୍ରାୟାର ଯାତ୍ରା ହେଉଛି ତାହା
ପିଲ୍ଲରେ ଦେଖୁବାକୁ ମିଳିବା’ । ୧୦୧ରେ
ବିଜୟ ଦେବେରାକୋଣ୍ଠା ନିର୍ମାଣ କରିଥୁଲେ
ତେନୁଗୁ ପିଲ୍ଲ ‘ଆର୍ଚ୍ଚନ ରେଣ୍ଟ’ ଏବଂ ଏହା
ସେ ସମୟରେ ସୁପରହିଟ୍ ହୋଇଥିଲା ।
ଏହି ଚଳକିତ୍ର ରିମେକ୍ ହେଉଛି ‘କବୀର
ସି’ । ‘ଆର୍ଚ୍ଚନ ରେଣ୍ଟ’ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସନ୍ଧୀପ
ଭାଙ୍ଗା ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶମା ଦେଉଛନ୍ତି ।

ପାହାନ୍ତି ରାତି ଅଧୂରା କଥା, ଘଡ଼ିକି ଘଡ଼ି ଗୁରାଏ ମଥା

ପ୍ରଶ୍ନ-ଜଣେ ସୁଦର୍ଶାକୁ ମୁଁ ସବୁଦିନ ପାହାନ୍ତି ରାତିରେ
ସ୍ଵପ୍ନରେ ଦେଖୁଛି । ତା' ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଭାବିଲା
ବେଳକୁ ରାତି ପାହି ଯାଉଛି । କ'ଣ କରିବି ?

ପ୍ରମାଣିତ ଦୟା, ନବରଙ୍ଗପୁର
ଉତ୍ତର: ‘ପାହାନ୍ତି ରାତି ଅଧ୍ୟାତ୍ମା କଥା, ଘଡ଼ି କି ଘଡ଼ି
ପୁରାଏ ମଥା’। ସପନ ରାଜକରେ ଯେତେ ବୁଲିଲେ
କ’ଣ ହେବ ତା’ ପଛରେ ବାସ୍ତବତା ନ ଥାଏ ।
ତେଣୁ ନିଜ ପ୍ରେମକୁ ବାସ୍ତବ ରୂପ ଦିଆନ୍ତୁ ଭାବନାର
ପ୍ରସ୍ତେଳିକା ଭିତରେ ଯଦି ବୁଝି ରହିବେ ତେବେ
କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ । ମନର ମାନସାଚିଖ ଖୋଜିବାକୁ
ଲାଗିପଢ଼ୁଥିବା ଯଦି ମିଳିଗଲା ତେବେ ତାହାର ମଜା
କେତେ ବେଳେ ଜାଣିପାରିବେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ- ମନୁଷ୍ୟ ଏକ ସାମାଜିକ ପ୍ରାଣୀ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ
ଅସାମାଜିକ କାମ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରେ
କାହିଁକି ?

-ବିଜ୍ଞାନୀ ସାହୁ, ଭୂମିକା ଓ ରାଜଟି ଶ୍ଳୋର,
ନାଗବାଲି ବଜାର, କଟକ

ଉତ୍ତର: ମଣିଷର କାମ ତାହାର ମାନସିକତା ଉପରେ
ନିର୍ଭର କରେ । କାହା ମନକୁ କ'ଣ ଆଦେଳିତ
କରୁଛି ତାହା ଆକଳନ କରିବା ସହଜ କଥା ନୁହେଁ ।
ଯଦି ରାସ୍ତାରେ କଞ୍ଚାଟିଏ ପଡ଼ିଛି ଦେଖୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ
ତା' ଉପରେ ଗୋଡ଼ ପକାଇବା ଦେବେ ତାହାର
ଫଳ ଆମକୁ ହିଁ ଡୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେଉଁମାନେ
ଅସାମାଙ୍ଗିକ କାମରେ ନିଜକୁ ନିଯୋଜିତ ରଖୁଛନ୍ତି
ସେମାନେ ନିଜକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ପଡ଼ିପାରୁନାହାନ୍ତି ।
ଏଭଳି କାମ ଜୀବନକୁ କେଉଁସ୍ତରକୁ ନେଇଯାଏ ତାହା
ଥରେ ଚିନ୍ତା କରିବା କଥା । ତେଣୁ ମାନସିକତାରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଲେ ଜଣେ ଏଭଳି କାମଠାରୁ ନିଜକୁ
ଦୂରେଇ ରଖି ପାରିବ । କାରଣ ସବୁକିଛି ନିଜ ଉପରେ
ହିଁ ନିର୍ଭର କରିଥାଏ ।

ପ୍ରଶ୍ନ- ପ୍ରେମ ରୋଗ ଭଲ ହେବାକୁ କିଛି ଔଷଧ ଅଛି କି ?

ଉତ୍ତର: ପ୍ରେମ ରୋଗ ଭଲ ହେବାକୁ କିଛି ଆଶ୍ରଧ ତ ନାହିଁ । ପ୍ରେମ ଯଦି ନିର୍ଭେଜାଳ ରହିଲା ତେବେ ସେଥୁରୁ ସକସେଥ ମିଳିବା ଚାହିଁ ଅଧିକ । ଯଦି ଏହା

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ଅବସରପ୍ରାୟ ଶାସନ ସଚିତ୍ତ ତଥା
ସମାଜଦେବା ତ. ଇଁ ନିର୍ମାଣ ଦାସ ନିଜ
ପଥମ ଗୋଗାର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହାନ୍ତି...

ପ୍ରଥମ ଦରମା ଟଙ୍କେ ଘରକୁ ପଠାଇଥିଲି

ପ୍ରକାଶିତ ଜାଗା ବାଉଦ୍ଧପୁର ଗାଁରେ ମୋ ଜନ୍ମାଇଥିଲା ଏହାର ପାଇଁ ବାବୁରାଜ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଏକାଦଶ ପାସ କରି ଉତ୍ସବର କଲେଜରେ ଆଇଥାରୁ ଏଥି ଓ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ବିଏଥି ପଢ଼ିଲା ପରେ ବୁଲ୍ଲା ଜଂଜିନିଯରିଙ୍ କଲେଜରେ ସିଭିଲ୍ ଜଂଜିନିଯରିଙ୍ ପଡ଼ିଥିଲା । ସିଭିଲ୍ ଜଂଜିନିଯରିଙ୍ ପାଇଁନାଲ୍ ପରାମା ଦେଇଥାରେ ହେଲେ ରେଜନ୍କୁ ବାହାରି ନ ଥାଏ, ତା'ରି ଭିତରେ ମୋତେ ପୂର୍ବ ବିଭାଗରେ ଉତ୍ତରିଯିପର ଭାବେ କଣ୍ଠିଖୋଲରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ମିଳିଗଲା । ଏହା ହେଉଛି ୧୯୭୫ ମସିହାର କଥା । ସେତେବେଳେ ୨୭୦ ଟଙ୍କା ଦରମା ପାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ରଙ୍ଗ ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ରଖି ବାକି ରଙ୍ଗ ଘରକୁ ପଠାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁଦିନ ପରେ ରେଜନ୍କୁ ବାହାରିଲା, ଆଉ ମୁଁ ଉତ୍ତରିଯିପର କୁନ୍ତିଯର ଜଂଜିନିଯର ହୋଇ କଣ୍ଠିଖୋଲ ଓ ଗଢମଧ୍ୟପୁରରେ କାମ କଲି । ଏହାପରେ ଆସିଥାଏ ଜଂଜିନିଯର ଭାବେ ପଦ୍ଧତି ପାଇ କେନ୍ଦ୍ରପଢ଼ା, ବାଲିତ୍ରମପୁର, କୁଣ୍ଠ ଓ ରାଉରକେଳାରେ କାମ କଲି । ତା'ପରେ ଆରଙ୍ଗଓ ସଂଗ୍ରାମୀ ଆସିଥାଏ ଜଂଜିନିଯର ଭାବେ ବଦଳି ହୋଇଗଲି ଆଉ ସୋଠାରେ ୫ ବର୍ଷ କାମ କରି ପୁଣି ପୂର୍ବ ବିଭାଗକୁ ଆସିଲା । ଏହାପରେ ହାରସିଂ ବୋର୍ଡ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ କିନ୍ତୁଦିନ ଆସିଥାଏ ଜଂଜିନିଯର ଓ ଏକଜିମ୍ବୁଟିଭ ଜଂଜିନିଯର ଭାବେ କାମ କଲି । ତା'ପରେ ପୁଣି ପୂର୍ବ ବିଭାଗର ଏତିବି ପ୍ରୋଜେକ୍ଟର ସମଳପୁର-ରାଉରକେଳା ରାସ୍ତାରେ ରେସିଟେଷ୍ଣ ଜଂଜିନିଯର ଭାବେ କିନ୍ତୁଦିନ କାମ କରି ପ୍ରମୋଶନ ପାଇ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ଭାଇରେକୁର ହେଲି ଏବଂ ସେହି ପ୍ରୋଜେକ୍ଟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲି । ଏହାପରେ ପୁଣି ପ୍ରମୋଶନ ପାଇ ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ପାଞ୍ଚାର ଅଟ ଟିଏ ଜଂଜିନିଯର, ଲଭକୋରେ ଟିଏ ଜଂଜିନିଯର ଏବଂ ପୂର୍ବ ବିଭାଗରେ ଜଂଜିନିଯର ଜନ୍ମ ଟିଏ ଭାବେ କିନ୍ତୁଦିନ କାମ କରିବା ପରେ ପୂର୍ବ ବିଭାଗର ଶାସନ ସତିବ ହେଲି । ଆଉ ଏହି ପଦବାରେ ଥାଇ ଶେଷରେ ୩୧ ଡିସେମ୍ବର, ୨୦୦୧ରେ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ନେଲି । କର୍ମମୟ ଜୀବନରେ ରାସ୍ତା ଓ ବିକ୍ରି ଉପରେ ଯେଉଁସବୁ ନିଜସ୍ଵ ନୂତନ ଉଭାବନ କରିଥିଲି, ଅବସର ପରେ ସେହି ବିଷୟ ଯଥା 'ରୋଡ୍', 'ବିକ୍ରି ଆଣ୍ଟ ଡିଜାଇନ୍' ଉପରେ ୨୫ଥ ପିରାଟି ପାଇଲି । ତା'ଏହିଟି ଟି-ଏଥି ଲନ୍ ସିଭିଲ୍ ଜଂଜିନିଯରିଙ୍ ମଧ୍ୟ ପାଇଥିଲି । ଏହାଛଦା ବିଭିନ୍ନ ଜମାନାରୁ ପାଇଁ ରିସର୍ଚ ଆର୍କିଟ୍ ଲେଖନା ସହ ବିଭିନ୍ନ ସମାଜ ମଙ୍ଗଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜକୁ ସାମିଲ କରି ସେଇଥାରୁ ଫ୍ରାର୍କରେ ଡି.ଲିଟ୍ ଏବଂ ପୋଷ୍ଟ ଡକ୍ଟୋରାଲ୍ ଫେଲୋଶିପ କେ.ସି ଇଣ୍ଟର୍ ନ ନ୍ୟାସନାଲ୍ ଯୁନିଟରେଟି, ସାଉଥ କୋରିଆରୁ ପାଇଲି ।

-ଅଷ୍ଟିତା

କୋହାଲ୍‌ପୂରୀ ଚପଳ

ଖରାଦିନେ ପିଣ୍ଡିବା ପାଇଁ
କୋହାଲ୍‌ପୂରୀ ଚପଳ ଯେମିତି
କଞ୍ଚଟେବଳ୍ ଲାଗେ ଠିକ୍
ସେମିତି ଶ୍ଵାଙ୍ଗିଶ ଲୁକ୍
ବି ଦେଇଥାଏା ଆଜିକାଳି
ମାର୍କେଟରେ ଏହି ଚପଳର
ଅନେକ ଡିଜାଇନ୍ ବି
ମିଲିଲାଣି, ଯାହାକୁ ଉଭୟ
କାନ୍ଦୁଆଲ୍ ଓ ଏଥିମିଳି
ଆଉପିର୍ ସହ ପିଣ୍ଡିହେଉଛି।
ତା'ଛଡ଼ା କୋହାଲ୍‌ପୂରୀ ବେଶ
ଆରାମଦାୟକ, ଫ୍ୟାଶନେବଳ୍
ଆଉ ମଲ୍ଲି ପରପୋକ୍
ଫୁର୍ତ୍ତେର ହୋଇଥିବାରୁ
ଏହାକୁ ଯେ କୌଣସି
ଅକେଜନ୍ରେ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାନ୍
କରାଯାଇପାରୋ ସେମିତି କିଛି
ତ୍ରେଣ୍ଟି କୋହାଲ୍‌ପୂରୀ ଫୁର୍ତ୍ତେର
ସମ୍ପର୍କରେ...

କାନ୍ଦୁଆଲ୍ କୋହାଲ୍‌ପୂରୀ: ନିୟମିତ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ
କାନ୍ଦୁଆଲ୍ କୋହାଲ୍‌ପୂରୀ ସବୁଠାରୁ ବେଷ୍ଟ ଅସୁନ୍।
ଖାସ କରି ଖରାଦିନେ ଏହାକୁ ପିଣ୍ଡିଲେ କଞ୍ଚଟେବଳ୍
ଲାଗିବା ସହ କ୍ଲ୍ଯାସି ଲୁକ୍ ମିଳିଥାଏ।

କ୍ଲ୍ଯାସିକ୍ ଲେଦର କୋହାଲ୍‌ପୂରୀ: ଯଦି ଆପଣଙ୍କୁ
ଅପିସ୍ତେର ସହିତ କଷ୍ଟ ବି ହାଲକା ଫୁଲକା
ଫୁର୍ତ୍ତେର ପିଣ୍ଡିବାକୁ ଭଲ ଲାଗେ, ତା'ହେଲେ
କ୍ଲ୍ଯାସିକ୍ ଲେଦର କୋହାଲ୍‌ପୂରୀ ଫୁର୍ତ୍ତେର ତୟନ
କରିବା ଠିକ୍ ହେବ। ଏହା ପିଣ୍ଡିବାକୁ କଞ୍ଚଟେବଳ୍
ଲାଗିବା ସହ ସୋବର ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ।

ଏମ୍ପ୍ରେଏଡ୍ କୋହାଲ୍‌ପୂରୀ: ଏମ୍ପ୍ରେଏଡ୍ କାମବାଲା
ଆଉପିର୍ କିମ୍ବା ଫୁର୍ତ୍ତେର ପିଣ୍ଡିବା ପସଦ ଥିଲେ,
ଆପଣ ଏମ୍ପ୍ରେଏଡ୍ କୋହାଲ୍‌ପୂରୀ ଗ୍ରାନ୍ କରିପାରିବେ।
ଏବେ ଏହି ଫୁର୍ତ୍ତେର ସିଙ୍ଗଳ୍ ଓ ମଲ୍ଲି କଲରରେ ବି
ଉପଲବ୍ଧ ହେଲାଣି। ଏହି ଶ୍ଵାଙ୍ଗିଶ କୋହାଲ୍‌ପୂରୀକୁ
ଜୟପୂରୀ ଝର୍ଟା, ଶାତି, ସାଲାଖାର୍ କମିକ୍ ସହ
ପେଯାର କରି ପିଣ୍ଡିଲେ ବେଶ ଭଲ ମାନିଥାଏ।

ପମପମ କୋହାଲ୍‌ପୂରୀ: ଆଜିକାଳି ପମପମର କ୍ରେକ
ମହିଳାଙ୍କ ଭିତରେ ଖୁବ୍ ରହିଥିବା ଦେଖାବାକୁ
ମିଳୁଛି। ଆଉପିଟ୍, ହେମାର ଆସେସରିଜ
ଏପରି କି ଫୁର୍ତ୍ତେରରେ ବି ପମପମର ବ୍ୟବହାର
କରାଗଲାଣି। ଏବେ ପମପମ କୋହାଲ୍‌ପୂରୀ ବି
ମାର୍କେଟରେ ମିଲିଲାଣି। ସାଲାଖାର୍ କମିକ୍ ହେଉ
ଅବା ଜିମ୍ବ ଓ ଚମ୍ପ ସହ ଏହା ବେଶ ଭଲ ମାନିଥାଏ।
ଡେବେ ମ୍ୟାଟିକ୍ କଲରର ପମପମ ତୁଳନାରେ
କଣ୍ଟ୍ରିଙ୍ଗ୍ କଲର ପମପମ ଲାଗିଥିବା କୋହାଲ୍‌ପୂରୀ
ଅଧିକ ସୁଦର ଦେଖାଯାଇଥାଏ।

ଟ୍ୟାସେଲବାଲା କୋହାଲ୍‌ପୂରୀ: ଟ୍ୟାସେଲବାଲା
କୋହାଲ୍‌ପୂରୀ ଫୁର୍ତ୍ତେର ବି ବକୁତ ସୁଦର
ଦେଖାଯାଇଥାଏ। ଖାସ କରି ଜିମ୍ବ ସହ ଏହାକୁ
କ୍ୟାରି କଲେ ତ୍ରେଣ୍ଟି ଲୁକ୍ ମିଳେ।

ମିରର ଓର୍କ କୋହାଲ୍‌ପୂରୀ: ମିରର ଓର୍କ କେବଳ
ଆଉପିର୍ରେ ନୁହଁ, କୋହାଲ୍‌ପୂରୀ ଫୁର୍ତ୍ତେର ବି
ବେଶ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଦେଖାଯାଇଥାଏ। ଏହାକୁ
ଆପଣ ବାହୀଲେ ସାଲାଖାର୍ କମିକ୍ ହେଉ ଅବା ଜିମ୍ବ
ଓ ଚମ୍ପ ସହ ପେଯାର କରି ପିଣ୍ଡିପାରିବେ।

ଫୁଲୁର କୋହାଲ୍‌ପୂରୀ: ଯଦି ଆପଣଙ୍କୁ ଫୁଲୁର ଫୁଲୁର
ଶବ୍ଦ ଶ୍ଵାଙ୍ଗିଶାକୁ ଭଲ ଲାଗେ, ତା'ହେଲେ ଏହି
କୋହାଲ୍‌ପୂରୀ ଫୁର୍ତ୍ତେର ପିଣ୍ଡିଲେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲୁକ୍
ମିଳିବା ସହ ଏକ ନିଆରା ଆନନ୍ଦ ପାଇପାରିବେ।
ଡେବେ ଏହି ଫୁର୍ତ୍ତେରକୁ କେବଳ ପାର୍ଟି ଓ
ଫଳଶମକୁ ଶାତି କିମ୍ବା ସାଲାଖାର୍ ପିଣ୍ଡି ଗଲାବେଳେ
ପିଣ୍ଡିଲେ ଭଲ ମାନିଥାଏ।

ପ୍ରାୟ

ପ୍ରାୟ

ଶାରି

ସ୍ତ୍ରୀ- ମୋର ଗୋଟେ ଶାରି ଦରକାର । ତମେ ଆନ୍ତାଜନ୍ତାରୁ ମଗେଇ ଦଉନ ।
ସ୍ତ୍ରୀ- କୋଉ ଆନ୍ତାଜାନ ?
ସ୍ତ୍ରୀ- କ'ଣ ଜଣିପାରୁନ ସେ । ତମେ ବା ସବୁବେଳେ ସେଇଠାରୁ ଛୁମାର ଶାର୍ଟ ମରାଅ ।
ସ୍ତ୍ରୀ- ଆରେ ମୂର୍ଖ...ଆନ୍ତାଜାନ ନୁହେଁ । ସେଇଟା ଆମାଜାନ ।

ଏକ୍ଷ

ଗଣିତ ସାର କ୍ଲାବ୍‌ବୋର୍ଡରେ ଲେଖ୍ସାରିବା ପରେ ଭୋଲୁଛୁ-କହିଲୁ ଦେଖୁ ଏକ୍ଷ ଭୋଲୁ କ'ଣ ?
ଭୋଲୁ- ସାର...ସିଏ ମୋର ଜୀବନ ଥିଲା ।

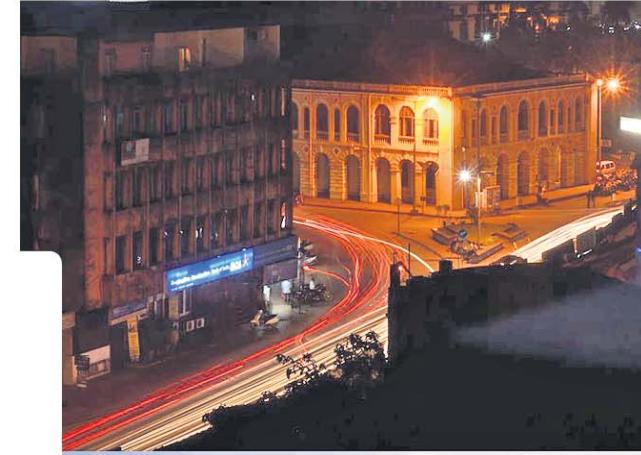
ଡାଲି

ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଖାଇବା ସମୟରେ-ଛି...ଏ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ଡାଲି କରିଛ । ନା ଏଥରେ ଲୁଣ ପଡ଼ିଛି, ନା ହଳଦୀ । ପୂରା ପାଣିଟ୍ଟା ଲାଗୁଛି । ଦିନମାରା ମୋବାଇଲ୍ ଦେଖୁଛ, କାମରେ ମନ ଦେଉନ ।
ସ୍ତ୍ରୀ(ନିଆଁ ବାଣ ହେଇ)- ତମେ ଆଗ ତୁମ ମୋବାଇଲ୍ ସାଇତରେ ରଖ । ମୁଁ କେତେବେଳୁ ଦେଖୁଛ ମୋବାଇଲକୁ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ତମେ ପାଶରେ ରୁହି ରୁହି ବୁଢ଼େଇ ବୁଢ଼େଇ ଖାଉଛ ।

ଗୋଆର ବାଣିଜ୍ୟିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ରାଜଧାନୀ

ମାର୍ଗାଂତର

ଗୋଆର ବାଣିଜ୍ୟିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ରାଜଧାନୀ ଭାବେ ଜଣାଗୁଣା ମାର୍ଗାଂତର କେହି କେହି ମତତାଓ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୋଦନ କରିଥାନ୍ତି ଏହା ସେଠାକାର ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମ୍ବୁଲା ସାଂସ୍କୃତିକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ତଥା ବାଣିଜ୍ୟିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମାର୍ଗାଂତର ରହିଛି ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟମା ଖାସ ସେଇଥିପାଇଁ ଏଠାକୁ ହୁଅଛି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କର ସୁଅ...

କେବେ ଯିବେ

ଏଠାରେ ମାର୍କରୁ ମେ' ଗ୍ରେନରାତ୍ରି, କୁନ୍ଦରୁ ସେଫ୍ଟେମ୍ବର ବର୍ଷା ଆଉ ନତ୍ରେମରରୁ ଫେବୃଯାରୀ ଶାତରାତ୍ରି ଅନୁଭୂତ ହୋଇଥାଏ । ଖରାଦିନେ ଏଠାକାର ତାପମାତ୍ରା ୩୨ ଡିଗ୍ରୀ ସେଲ୍‌ମିଯେସ୍ଟ ରହୁଥିବାବେଳେ ଶାତଦିନେ ତାପମାତ୍ରା ୨୦ରୁ ୨୮ ଡିଗ୍ରୀ ସେଲ୍‌ମିଯେସ୍ଟ ଭିତରେ ରହିଥାଏ । ହେଲେ ସୁଚନାନ୍ୟାୟୀ, ଏଠାରେ ବର୍ଷାଦିନେ ପ୍ରବଳ ବର୍ଷାହୁଏ । ତେଣୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଚାହିଁଲେ ନତ୍ରେମରରୁ ମେ' ଭିତରେ ସେ କୌଣସି ସମୟରେ ଏଠାକୁ ବୁଲିବାକୁ ଯାଇପାରିବେ ।

କେମିତି ଯିବେ

ଗୋଆର ଭାବୋଲିମ ଏଯାରପୋର୍ଟ ହେଉଛି ଏହାର ନିକଟମ ବିମାନବିମାନ, ଯାହା ମାର୍ଗାଂତର ପ୍ରାୟ ୨୦ କି.ମି. ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ । ସେହିପରି ମାର୍ଗାଂତର ହେଉଛି ଏହାର ନିକଟମ ରେଳକ୍ଷେତ୍ରନ । ତା'ଛଡ଼ା ବସ ଯୋଗେ ବି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଚାହିଁଲେ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ଵାନରୁ ଏଠାକୁ ବୁଲିବାକୁ ଆସିପାରିବେ ।

କ'ଣ ଦେଖିବେ

ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଧାର୍ମିକମ୍ବୁଲୀ ତଥା ଆକର୍ଷଣୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମ୍ବୁଲାମାନ ରହିଛି । ଯେମିତି କି-

ଶ୍ରୀଦାମୋଦର ମନ୍ଦିର: ଗୋଆରେ ରହୁଥିବା ସମସ୍ତ ହିନ୍ଦୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀଦାମୋଦର ମନ୍ଦିର ଏକ ପବିତ୍ର ତାର୍ଥ୍ୟମ୍ବୁଲୀ ଅଟେ । ଏହି ମନ୍ଦିରରେ ଶ୍ଵାପିତ ମୂରଁ ପ୍ରଥମେ ଏକ ପୁରୁଣା ମନ୍ଦିରରେ ପୂଜା ପାଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ମନ୍ଦିରଟି ଭାଙ୍ଗିଯିବା ପରେ ନୀଆ ମନ୍ଦିରଟି ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇ ସେଠାକୁ ଶ୍ଵାନାକ୍ଷିତି କରି ନିଆଗଲା । ପରେ ସେହି ପୁରୁଣା ମନ୍ଦିର

ଶ୍ଵାନରେ ହୋଲି ସ୍ଥିରିର ଚର୍କ ତିଆରି ହେଲା । ଭଗବାନ ଦାମୋଦର ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଶିବଙ୍କର ଏକ ଅବତାର । ତେବେ ଦାମୋଦର ମନ୍ଦିର ବ୍ୟତାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଚାହିଁଲେ ଏଠାରେ ଥିବା ହରି ମନ୍ଦିର, ମାର୍ଗାଂତର ସାଇବାବା ମନ୍ଦିର ଇତ୍ୟାଦି ଧାର୍ମିକ ପାଠୀ ମଧ୍ୟ ବୁଲିବାକୁ ଯାଇପାରିବେ ।

ଚର୍କ ଓ ମସଜିଦ: ଗୋଆରେ ଖାସ କରି ମାର୍ଗାଂତର ଅନେକ ଚର୍କ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଯେମିତିକି ହୋଲି ସ୍ଥିରିର ଚର୍କ, ଦ ଗ୍ରେସ୍ ଚର୍କ, ଦ ସର୍କା ସେବାଷ୍ଟିଆନ ଚର୍କ ଇତ୍ୟାଦି ଅନ୍ୟତମ । ସେହିପରି ଏଠାରେ ଦୁଇଟି ମସଜିଦ ବି ରହିଛି ।

ମାର୍ଗାଂତର ହଳ: ଏହା ସହରର ଠିକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗଢି ଉଠିଛି । ଆଉ ଏହି ଚାଉନ ହଳ ପଛପଟେ ରହିଛି ମାର୍ଗାଂତର ମୁନିସିପାଲିଟି ଗାର୍ଡେନ୍ । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଭକ୍ତ ଚାଉନ ହଳ ବୁଲିବା ସହ ଗାର୍ଡେନରେ ଯାଇ ବୁଲାବୁଲି କରିପାରିବେ ।

ବାଣିଜ୍ୟିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ଭିତ୍ତିଭୂମି

ମାର୍ଗାଂତରେ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବଜାର ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ଯେଉଁଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ମନ୍ଦିର ମସାଲା ଏବଂ ଶୁଷ୍କମୁଦ୍ରା ବିକ୍ରି କରାଯାଇଥାଏ । ତା'ଛଡ଼ା ଏଠାରେ ନାନାଦ୍ୱାରା ସୁରକ୍ଷାଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ରହାରୁ ରହୁଥିବା ପ୍ରଦ୍ୟମିତି କରାଯାଇଥାଏ । ଏହା ଏଠାକାର ଏକ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ କହିଲେ ଚଲେ । ସେହିପରି ଏଠାକାର ସାଂସ୍କୃତିକ ବି ବେଶ ସମୃଦ୍ଧ । ସେଥିପାଇଁ ତ କେହି କେହି ମାର୍ଗାଂତର ଗୋଆର ସାଂସ୍କୃତିକ ରାଜଧାନୀ ବି କହିଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ମନୋରଞ୍ଜନ ପାଇଁ ରହିଛି ରବାନ୍ତ୍ର ଭବନ, ବିଦ୍ୟା ନିକେତନ, ଥ୍ରେଟ୍‌ରେଜିମ୍ ପାଇଁ ରହିଛି କାନ୍ତିର ପାଇଁ ରହିଛି ।

ଡିଗ୍ରୀଧାରୀଙ୍କୁଟ୍ରେ

ବୈଲେବେଳେ ପୋଷା ଜୀବଜ୍ଞାନ ମଣିଷ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅଙ୍ଗ ପାଲନ ଯାଆନ୍ତି। ଯେମିତି କି ଆମେରିକା, ନ୍ୟୂਯର୍କରେ କ୍ଲାର୍କ୍ସନ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅନୁପେଶନାଲ ଥେରାପିରେ ଡିଗ୍ରୀ କରୁଥିବା ୨୫ ବର୍ଷାଯା ଭିନ୍ନକଷମ ଯୁବଚୀ ବ୍ରିଟନୀ ହୌଲେଙ୍କ ଜୀବନରେ ତାଙ୍କ ପୋଷା କୁନ୍ତର ପାଲନ୍ତିଛି ସବୁକିଛି। ଗ୍ରିପିନ ନାମକ ଏହି କୁନ୍ତର ହିଁ ତେବେଳେ ଜୀବନ ବିଭାଗୀକୃତ କରିବାକୁ ମଣିଷ

ବ୍ରିଟନୀଙ୍କ ଜୀବନକୁ ବେଶ୍ୟ ସହଜ କରିଦେଇଛି। ତାଙ୍କର ବାପଗ୍ରୂପୁ ଜୀବନକୁ ହାଲକା କରିବା ସହ ଛୋଟ ଛୋଟ ଜଣାରାରେ ଗ୍ରିପିନ ବ୍ରିଟନୀଙ୍କ ହାତକୁ ମୋବାଇଲ୍ ବଢାଇ ଦେବା, କବାଟ ଖୋଲିଦେବା, ଲାଇଟ୍ ସୁଲାଇ ଅନ୍ ଅନ୍ କରି ଦେବା, କ୍ଷଣକରେ ବିଭିନ୍ନ ଆବଶ୍ୟକ ଜିନିଷ ହାତକୁ ବଢାଇ ଦେବା ଏବଂ ବ୍ରିଟନୀ ରୋଗୀଙ୍କୁ ଥେରାପୀ ଦେବାବେଳେ ବି ସେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ସେଥିପାଇଁ ଅନେକ ରୋଗୀ କୁହାନ୍ତି ଆମର ଥେରାପିଷ୍ଠ

ବ୍ରିଟନୀ ଓ ଗ୍ରିପିନ ବୋଲି। ଏସବୁ ଦେଖିବା ପରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କେବଳ ବ୍ରିଟନୀଙ୍କୁ ନୁହେଁ ଗ୍ରିପିନକୁ ବି ଡିଗ୍ରୀ ଦେବା ଲାଗି ନିଷ୍ଠା ମେଳଥୁଲେ। କାରଣ ସେ ଅନ୍ୟ ଛାତ୍ରଙ୍କ ପରି ହିଁ ଅନେକ ପରିଶ୍ରମ କରିଥିଲା। ଶେଷରେ ନିର୍ବିରିତ ଦିନରେ ବ୍ରିଟନୀ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିବା ସହ ଗ୍ରିପିନକୁ ବି କଳା ଶୋପି ପିଷାଇ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ଡିଗ୍ରୀ ଧାରଣର ମାନପତ୍ର

ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା। ଏହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ କୁନ୍ତରକୁ ବ୍ରିଟନୀ 'ପ'ସ ପରପ୍ରିଜନ୍'ରୁ ଆଣିଥିଲେ। ଯେଉଁଠି କୁନ୍ତରକୁ ଉତ୍ତମାନର ତଳିମ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ। ସେଠିଥିବା ଅନେକ କୁନ୍ତର ଭିତରୁ ଗ୍ରିପିନହିଁତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଗୋଲେଇ ହେଲାଥିଲା। ତେଣୁ ବ୍ରିଟନୀ ତାକୁ ନିଜ ସହ ନେଇଥାଏଥିଲେ। ସେବୋଠାରୁ ସେ ତାଙ୍କ ସାହାଗା ପାଲନ୍ତି।

କାର୍ତ୍ତ୍ଵ କର୍ତ୍ତର

ଆଜିର ସେବା ସହଜ କୁଣ୍ଡେଁ

ଯା ତ୍ରାର ପ୍ରଥମ ଚରଣ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଆଜିରିବୁ । ଯାତ୍ରା ଦେଖିବାକୁ ଯାଉଥିବା ଦର୍ଶକମାନେ ପ୍ରଥମେ ଯାହାକୁ ଦେଖି ତାଙ୍କିମାତ୍ର କରନ୍ତି ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ଆଜିର । ତେଣୁ ଯାତ୍ରାରେ ଜଣେ ଆଜିର ଭୂମିକା କିଛି କମ ନୁହେଁ ବୋଲି କହନ୍ତି ଯାତ୍ରା ଜଗତର ଜଣେ ସ୍ଵନାମଧନ୍ୟ ଆଜିର ଅଭି କୁମାର ଓ ରେଣ୍ଟ ଅଭିମନ୍ୟ ପରିଦ୍ରାବ । ଚିତ୍ତ ଯାତ୍ରାରୁରେ ସେ ଆଜିରିଂ କରୁଛନ୍ତି ଯାତ୍ରା ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମହଳରେ । ତେବେ ଅଭି କୁମାରଙ୍କ ପରିଚୟ କେବଳ ଆଜିରିଂ ମଧ୍ୟରେ ସାମିତ ହୋଇ ରହିଥାଏ । ସେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଅଭିନେତା । ହେଲେ ଅଭିନେତା ଭାବରେ ନୁହେଁ, ଜଣେ ଆଜିର ଭାବରେ ନିଜକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବା ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ନୟାଗଢ଼ର ବାଦଭୂଲ୍ଲ ଗ୍ରାମରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ସତ୍ୟବାଦୀ ପରିଦ୍ରାବ ଏହି ସ୍ଵୀମୋଗ୍ୟ ସତ୍କାନ ପ୍ରଥମେ ଭେଟେରାନ୍ ଅଭିନେତା କୈଳାଶ ବେହେରାଙ୍କ ସହଯୋଗୀ ଭାବରେ କାମ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । କୈଳାଶ ବେହେରା ହିଁ ତାଙ୍କୁ ଶିଖେଇଥିଲେ ଅଭିନୟର ଅ ଆ କ ଖ । ସେ ହିଁ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ‘କୁ

ଆଜିରିଂ କର । ଭଲ କରିପାରିବୁ’ ।

ପିଲାଟିବେଲୁ ଅଭିନୟ ପ୍ରତି ରୁଦ୍ଧିଥିଲା । ଗାଁ ତ୍ରାମାରେ ପାର୍ଶ କରିଥିଲେ । ଲୋକମାନେ ବାହାଦାଶ ଦେଉଥିଲେ । ଗାଁର ଲୋକମାନେ କହୁଥିଲେ, ତୁ ଯାତ୍ରା ପାର୍ଟିକୁ ଯା । ତେ ଭିତରେ ଅଭିନୟ ଅଛି । ଏଠି ରହିଲେ ବଶମଲୀ ପରି ମରି ଯିବୁ । ଗାଁ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ତଥା ବାପାମା’ଙ୍କ ସହଯୋଗରେ ଅଭି କୁମାର ଆସିଲେ ଯାତ୍ରାପାର୍ଟିକୁ । ଏହା ହେଉଛି ୨୦୧୩ ମସିହାର କଥା । ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶକଙ୍କ ନିକଟରେ ପରିଚିତ କରାଇଲା ଯାତ୍ରା ରଜମହଲ । ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନର ଚିତ୍ତ ନାଟକ ‘ଶରାପ ଟିଆର ଗପ’ରେ ତାଙ୍କୁ ମିଳିଲା ରାମପଦ ଭୂମିକା । ତାହା ଥିଲା ଏକ ନେଗେଟିଭ ଭୂମିକା । ସେଇ ବିଭିନ୍ନରେ ଅଭିନୟ କରି ସେ ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନ କିଣିନେଲେ । ଏପରିକି ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶକ ତଥା ପ୍ରଯୋଜନମାନେ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ପ୍ରତିଭାର ସୁରାକ୍ ପାଇଗଲେ । ସେବେ ତୁ ଅଭିକୁମାରଙ୍କ ଗାଡ଼ି ଚାଲିଛି ଯେ ଚାଲିଛି । ଲାଇମାପଥରେ ସେ ଆଜିରିଂ କରିବା ସିଂହିତ ଖାରାପ ଟିଆର ଗପ, ଆମ ଗାଁ ଜଗନ୍ମାଥ ଭୂମ ଗାଁ ଆଲା, ମୁନୀ ବଦନାମ ହୁଇ, ଯାହା କହିବି ସତ କହିବି, ତମ ପିଲାର ମା’ ହେବିନ୍, ଫଗୁଣ ଦେଶର ରାଜକୁମାରୀ ଭଲ ନାଟକରେ ଅଭିନୟର ଅ ଆ କ ଖ । ସେ ହିଁ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ‘କୁ

ଆଜିରିଂ ପ୍ରତି କାହିଁକି ମନବିଳିଲା ପ୍ରଶ୍ନରେ ଅଭି କହନ୍ତି : ଯାତ୍ରାରେ ପାଞ୍ଜରଣ ହିରୋ, ତିନିଜଣ ଭିଲିଆନା । ହେଲେ ଜଣିଏ ମାତ୍ର ଆଜିର । ମୁଁ ଚିତ୍କାଳି, ପାଞ୍ଜରଣ ହିରୋ ବା ତିନିଜଣ ଭିଲିଆନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କାହିଁକି କରିବ । ଜଣେ ଆଜିର କାହିଁକି ନ ହେବି । ଏଥୁହିତ ସେ କହନ୍ତି, ମୁଁ ଜଣେ ଆଜିର ମୁଣ୍ଡ ଆକ୍ରତ ହୋଇଥିବାରୁ ବୁଝିଛି ଆଜିର ହେବା ସହଜ କଥା ନୁହେଁ । ଆକୁରମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ରିୟ ଥାଏ । ସେମାନେ ତାହାକୁ ନେଇ ଅଭିନୟ କରିଥାନ୍ତି । ହେଲେ ଆଜିର ନିଜେ ସ୍ଥିତି ପାଇଁ ପ୍ରତିକିର୍ଣ୍ଣିତ ହେବାର ଦେଉଥାରୁ ସେ ନିଜର ବଢ଼ି ପିରିନେସ ଉପରେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଥାରୁ ହେବାରିଛି । ଯାତ୍ରାକୁ ନେଇ ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ର ରହିଛି ପାଇସକ ମନରେ । ସେ କହନ୍ତି, ଯାତ୍ରା ପ୍ରତି ସରକାରଙ୍କର ନଜର ନାହିଁ । ପୁଣି ଯାତ୍ରାରେ ଅନେକ ରାବଣ ରହିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସବୁବେଳେ ଗୋଡ଼ମଣା ନାତି ଅବଲମ୍ବନ କରୁଛନ୍ତି । ଫଳରେ ପ୍ରତିଭାବାନ ଯୁବକମାନେ ଆକୁଆସିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ସେଥିଲାଗି ଯାତ୍ରାକୁ ନେଇ କୌଣସି ସଘ ଦେଖୁ ହେଉଥାଏ । ଡିଶାରେ ଯାତ୍ରାର ଏକ ବଡ଼ ପରମାଣୁ ରହିଛି । ହେଲେ ପ୍ରଥମେ ସବୁରୁ ଯାତ୍ରା ପୁତ୍ର ଆୟୁଷକୁ ନେଇ ସୁଖର ଜାବନ ବିତାଉଥିବା ପାଇସକର ଗୋଟିଏ ସ୍ଵପ୍ନ ହେଉଛି, ତାଙ୍କ ଚାହୁଁ ଦଳତାର ପଣ୍ଡ ‘କଂପେଲିଜନ୍‌ମାର୍କ୍’ରେ ଯେଉଁକି ଏକ ମାଲିନୀଙ୍କ ଚିତ୍ରର ହୋଇଥିଲେ । ସେ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ଖଲଚରିତ୍ରରେ ପକେଇ ଦେବେ ନାହିଁ । ନିଜକୁ ଜଣେ ଭଲ ଆଜିର ଭାବରେ ପକେଇ ଦେବେ ନାହିଁ ।

ଅଭିମନ୍ୟ ପରିତା

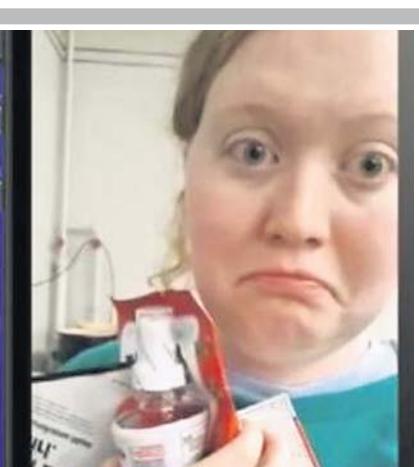

ପାଇସକ କୁଣ୍ଡେଁ; ଆଷିଧିଟୋ

(୩) ବିଶା ଯାତ୍ରା ଜଗତରେ ଏବେ ଯେଉଁ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ କହିଲେ, ଖାଲି କହିଲେନି, ହାତ ଧରି ଯେମିତି ପିଲାକୁ ଖଢ଼ି ମଢାୟାଏ ସେମିତି ଅଭିନୟ ଶିଖେଇଲେ । ପାଇସକ କହନ୍ତି : ‘ମୁଁ ଆଜି ଯାହା ହୋଇଛି ଦଳତାରିନାମାଙ୍କ ପାଇଁ ହୋଇଛି । ସେ ମୋ ଅଭିନୟ ଜୀବନର ବାପା । ସେ ମୋ ଗୁରୁ । ସେ ମୋର ଆଦର୍ଶ । ସେ ମୋର ସବୁକିଛି । ଲାଇମାପଥରେ ଯାତ୍ରା ଜଗତରେ ପାଞ୍ଜରଣ ଅଭିନୟର କରିଯାଇଥିବା ପାଇସକ ବିଶ୍ଵଜନନୀ, କୋଣାର୍କ, ଲାନ୍ଧ୍ରାବୁନ୍, ରଙ୍ଗମହଳ ଅଧିରେ ନିଜର ଅଭିନୟ ପ୍ରଦଶନ କରି ସମ୍ପ୍ରତି ପାର୍ବତୀରେ ଅଭିନୟ କରିଯାଇଥିବା ସାଂଗାପ କୁହାୟାପଥର ଆଦର୍ଶ । ସେ ମୋର ଅଭିନୟ କରିଯାଇଥିବା ପାଇସକ ବିଶ୍ଵଜନନୀ, କୋଣାର୍କ, ଲାନ୍ଧ୍ରାବୁନ୍, ରଙ୍ଗମହଳ ଅଧିରେ ନିଜର ଅଭିନୟ ପ୍ରଦଶନ କରିଯାଇଥିବା ସାଂଗାପ କୁହାୟାପଥର ଆଦର୍ଶ । ସେ ମୋର ଅଭିନୟ କରିଯାଇଥିବା ପାଇସକ ବିଶ୍ଵଜନନୀ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେଇବେଳେ ଯାତ୍ରାକୁ ନେଇ କୌଣସି ସଘ ଦେଖୁ ହେଉଥାଏ । ଡିଶାରେ ଯାତ୍ରାର ଏକ ବଡ଼ ପରମାଣୁ ରହିଛି । ହେଲେ ପ୍ରଥମେ ସବୁରୁ ଯାତ୍ରା ପୁତ୍ର ଆୟୁଷକୁ ନେଇ ସୁଖର ଜାବନ ବିତାଉଥିବା ପାଇସକର ଗୋଟିଏ ସ୍ଵପ୍ନ ହେଉଛି, ତାଙ୍କ ଚାହୁଁ ଦଳତାର ପଣ୍ଡ ‘କଂପେଲିଜନ୍‌ମାର୍କ୍’ରେ ଯେ ବି ସେମିତି ଏକ ଚରିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରନ୍ତେ । ସେ କେବଳ ସମୟ ଆଉ ସୁଯୋଗର ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛନ୍ତି ।

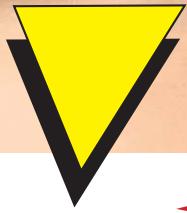
ସବୁଜ ତ୍ରେସ୍ ପିନ୍ଧିଥୁଲେ ବୋଲି...

ବେ ଲେବେଳେ ଏମିତି ଘରଣା ଘଟେ ଯାହା ଆମ କହୁମାର ଘଟିଛି ଯାରା ଲୁଣ୍କ ନାମ୍ବା ଜାନେବା ତରୁଣାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ । ତେବୁନୀର ଏହି ତରୁଣାଙ୍କ ଗାଲଭେନ୍ଦୁଷ୍ଟି ଠାରେ ଥିବା ଏକ ଥୁଲମାର୍ଟ ମଳକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଲାରିନ୍କାଇଟିଷ୍ଟ ମେଡିକେଶନ ଆଣିବା । ଯାରା ତ ସେ କାମ ସାରିଲେ । ଫେରିବା ବେଳକୁ ତାଙ୍କର ନଜର ରେ ଏମିତି ଘରଣା ଘଟେ ଯାଏ । ସେଇବେଳେ ଏମିତି ଘରଣା ଘଟେ ଯାଏ । ଯାରା ଆଜିରିଂ ପରିଚ୍ଛନ୍ନ କରିବାକୁ କହିଲେ ।

ପିଲାକା ମଲ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଗାର୍ଡେନ୍ ସେଷ୍ଟର ଉପରେ । ଗାର୍ଡେନ୍ରେ ନାନା କିଷମର ସବୁଜିମା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗଛଗୁରୁ ରହିଥିଲା । ସାରାକୁ ତାହା ଆକର୍ଷିତ କଲା । ଆଉ ସେ ଗାର୍ଡେନ୍ ସେଷ୍ଟର ଭିତରେ ପଶି ତାହାକୁ ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ତେବେ ଏହା ଭିତରେ ଯେ, ଏକ ଗଣଶା ଘଟିଥାଇଥିଲା ତାହା ତାଙ୍କ ଜଣା ନ ଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଆସିବାକୁ ବାହାରିବା ବେଳକୁ ଜାଣିଲେ ଯେ, ସେଷ୍ଟରଟି ବନ ହୋଇଯାଇଛି । ଆଉ ସେ ତାହା ଭିତରେ ବନ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହା ଜାଣି ତାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିବୁ ହଜିଗଲା । ତାଙ୍କର ଲାରିନ୍କାଇଟିଷ୍ଟ ସମସ୍ୟା ଥିବାରୁ ବଡ଼ପାର୍ଟିରେ ଭାକି ପାରୁ ନ ଥିଲେ । କବାଟ ବାଢ଼ିଥିଲେ ବି କେହି ଶୁଣ୍ଟ ନ ଥିଲେ । ଶେଷକୁ ସେ ନିକଟପ୍ରମାଣିକାଇଲେ । ପୋଲିସ ଆସିବା ପରେ ଯାଇ ବୁଦ୍ଧ ଗାର୍ଡେନ୍ ସେଷ୍ଟରରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇଲେ ସେ । ଜଣାଗଲା ଯେ, ସେଷ୍ଟର ବନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ କେବୁ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସାରା ଏକ ତିପ୍ପ ଗ୍ରୀନ୍ ତ୍ରେସ୍ ପିନ୍ଧିଥାବୁ ତାହା କେହି ଜାଣି ପାରି ନ ଥିଲେ ।

ବ୍ୟା
ଜ
ପେ
ଜ୍

ଲିପ୍ ଆର୍ଟ

ବିହାରୀ ଆର୍ଟ, ଫେସ ଆର୍ଟ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନେକେ ଜାଣିଥିବେ ଓ ଦେଖିଥିବେ ମଧ୍ୟ । ତେବେ ମେଳାଏପ ଆର୍ଟିଷ୍ଟ ର୍ୟାନ୍ କେଲି କରୁଥିବା ଲିପ୍ ଆର୍ଟ ସବୁଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଓ ସତନ୍ତ୍ର । ତାଙ୍କ ପାଇଁ ୩୦ ସାବେ କାନ୍ତାସା । ତା'ର ଉପରେ ସେ ଏତେ ସୁମର ଓ ନିଶ୍ଚିଣ ତିତ୍ର କରନ୍ତି ସେ, ଦେଖିବା ଲୋକ କବିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ସେଲିପ୍ରିକଟଙ୍କଠାରୁ ଆର୍ଯ୍ୟ କରି ଲୋକପ୍ରିୟ କାର୍ତ୍ତ୍ତନ ଚରିତ୍ର, ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପେଣ୍ଟିଂ ଆଦିକୁ ସେ ଏହି ଛୋଟିଆ କାନ୍ତାସାରେ ଉପାରି ଥାଆନ୍ତି । ଏହି ଆର୍ଟକୁ ର୍ୟାନ୍ ୪ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମଜାରେ ମଜାରେ କରିବା ଆରୟ କରିଥିଲେ । ଦିନେ ସେ ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ଵାମୀ ତିଭିରେ ଏକ ଡ୍ୟାନ୍ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଦେଖୁଥାଆନ୍ତି । ସେଥିରେ ଜଣେ ଡ୍ୟାନ୍ତର ଉତ୍ସମ୍ଭୁତ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲେ । ଯେକି କୋରିଗ୍ରୁଟି ସମୟରେ ଠିକ୍ଭାବେ ଡ୍ୟାନ୍ କରିପାରୁ ନ ଥିବାବେଳେ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ବହୁତ ସୁନ୍ଦରଭାବେ ନୃତ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଆଉ ସେ 'ଲେଣ୍ଟ୍ ଶାକ୍' ଭାବେ ପରିଚିତ ହେଉଥିଲେ । ର୍ୟାନ୍ଙ୍କ ସ୍ଵାମୀ ବାହୀନ୍ଦ୍ରିୟରେ ର୍ୟାନ୍ ତାଙ୍କ ୩୦ରେ ଏକ ଶାର୍କ ତିତ୍ର ଓ ଆଙ୍ଗୁଠିରେ ତାର ତେଣୁ ତିତ୍ର କରି ସେହି ପ୍ରତିଯୋଗୀଙ୍କର ନକଳ କରିବେ । ଆଉ ର୍ୟାନ୍ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ । ତା ସହ ନିଜ ମୁହଁର ମେଳକ୍ଷେତ୍ରର ଫଳେ ଉଠାଇ ଦୋଷିଆଲ ମିଥିଆରେ ପୋଷ୍ଟ କରିଥିଲେ । ଲୋକେ ଏହାକୁ ବହୁତ ପରାଦ କରିଥିଲେ । ଏହାପରଠାରୁ ହିଁ ର୍ୟାନ୍ଙ୍କର ଲିପ୍ ଆର୍ଟ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ବଢ଼ିଯାଇଥିଲା । ଆଉ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲିପ୍ ଆର୍ଟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏବେ ସେ ଏହି ଛୋଟିଆ ଛ୍ଲାନରେ ଚମକାର ପେଣ୍ଟି କରୁଥିଲେ । ଝିଅ ଜନ୍ମ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଆର୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ସମୟ ନେଉଥିଲେ । ହେଲେ ଏହାପରେ ସେ ଝିଅକୁ ସମୟ ଦେବା ପାଇଁ କିଭିଲି ଶାସ୍ତ୍ର ହୋଇପାରିବ ଦେଖା କଲେ । ଏବେସେ ଗ୍ରାନ୍ଟଫର ପେପରରେ ପ୍ରଥମେ ତିତ୍ର କରି ପରେ ୩୦ରେ ତାଙ୍କ ଲଗାଇ ରଙ୍ଗ ଭରନ୍ତି । ଆଇନା ଦେଖୁ ସେହି ତିତ୍ରକୁ ସେବ କରିବା ଓ ନିଶ୍ଚିଣାଭାବେ ରଙ୍ଗ ଦେବା ଏତେ ସହଜ ନୁହେଁ । ଏଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରାୟ ୨ ଘଣ୍ଟା ସମୟ ଲାଗିଯାଏ ।

ମସଳ୍ ମଧ୍ୟ

କାନ୍ସାଟକ, ବାସଭପୁରର ମମଥା ସନଥକୁମାର ଦିନେ ଅନ୍ୟ ସାଧାରଣ ମହିଳାଙ୍କ ଭିଲି ଘର କାମ ଓ ପିଲା ସମ୍ବଲିବା କାମ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପରିବାର ଥିଲା ସମ୍ମୂହଭାବେ ରକ୍ଷଣଶାଳ । ସେଭଳି ପରିବାର ବୋହୁ ହୋଇ ଦିନେ ସେ ବଢ଼ି ବିଳୁପ୍ପରେ କ୍ୟାରିଯର କରିବେ ଓ ସେଥିରେ ଚାମିନ ହେବେ ବୋଲି କେହି ଭାବି ନ ଥିଲେ । ଏମିତିକି ମମଥା ବି ରୁହେଁ । ପୂର୍ବରୁ ସେ ଖୁବ ମୋଟା ଥିଲେ । ୨୦୧୪ ନଭେମ୍ବର ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୦କି.ଗ୍ରା । ଥିଲା ତାଙ୍କ ଓଜନ । ବର୍ଗର, ପିଲା, ସଘ୍ନ ଭ୍ରିଙ୍କ ଆଦି ଥିଲା ତାଙ୍କର ବହୁତ ପ୍ରିୟ । ତେବେ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କ ମନରେ ଡ୍ୟାକ୍ଟାର୍ଟ କରିବାର ଜାହା ଆସିଥିଲା । ଆଉ ମନଯୋଗର ସହ ବ୍ୟାଯାମ କରିଥିଲେ । ଫଳରେ ତାଙ୍କ ଓଜନ କମି ୭୭ କି.ଗ୍ରା । ହୋଇଗଲା । ଏହାପରଠାରୁ ଜିମ୍ ଯାଇ ବ୍ୟାଯାମ କରିବା ଯେମିତି ତାଙ୍କର ନିଶା ପାଳିଗଲା । ଆଉ ଧୀରେ ଧୀରେ ସେ ଜିମ୍ ଜନ୍ମଷ୍ଟକର ବି ହୋଇଗଲେ । ଏହି କ୍ୟାରିଯରରେ ସେ ବେଶ ଖୁସି ଥିଲେ । ତା'ପହ ଝିଅ ଓ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ କଥା ବି ବୁଝୁଥିଲେ । ତେବେ ଦିନେ ତାଙ୍କ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଚାକିରି ଚାଲିଗଲା । ଫଳରେ ଘରର ଆର୍ଥିକ ଛୁଟି ସୁଧାରିବାକୁ ସେ ଅଞ୍ଚା ଭିଡ଼ିଲେ । ଜନ୍ମଷ୍ଟକର କାମ ସହ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଛୁଟିର କଲେ । ହେଲେ ପରିବାରର ସହଯୋଗ ନ ଥିଲା । ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ସହ ପରିବାରର ଅନ୍ୟ ଲୋକ ବି ଶରୀର ପ୍ରଦର୍ଶନ ନ କରିବାକୁ ବାରଯାର ତାଗିଦ କଲେ । ତଥାପି ସେ ଅଚକି ନ ଥିଲେ । ପୋରୀଥାଳ ମିଥିଆରେ ବି ନିଜର ବଳିଷ୍ଠ ଶରୀରର ଫଳେ ଶୋଭାର କରୁଥିଲେ । ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶନ୍ଦ କରୁଥିଲେ । ଯାହାକି ତାଙ୍କୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲା । ଆଉ ଶେଷରେ ସେ ହେଲେ ବଢ଼ି ବିଳୁପ୍ପରେ ଚାମିନ ହେବେ । ଆଉ ଝିଅ ପାଇଁ ସାଜିଲେ ମସଳ୍ ମଧ୍ୟ । ଏବେ ତାଙ୍କ ପରିବାର ବି ତାଙ୍କ ସହ ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଚାକିରି ମିଲିଯାଇଛି । ମମଥା ଜିମ୍ରେ ସମୟ ଦେବା ସହ ପେସାଦାର ବଢ଼ିବିଲୁର ପାଳଟିଛନ୍ତି ।

